N:r 18. ÅRG. 28. 5 DEC. 1923. PREN.-PRIS 2:25.

以便以設耳

·MISSIONSTIDNINGEN·

·SINIMS·LAND·

·ORGAN·FÖR·SVENSKA·MISSIONEN·I·KINA·

耶和華以拉

REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

Avgående elever i manliga seminariet i Yüncheng vårterminen 1923.

Med detta nummer följer som bilaga ett adresskort.

"Se, brudgummen kommer!"
Matt. 25: 6.

»Se, brudgummen kommer!» Förbida vi ivrigt
att höra det ropet var stigande väkt?
Hur vore det väl, om i natten som ingår
det klunge emot oss, när lampan var släckt?

»Se, brudgummen kommer!» Vad funne han hos oss
av brännande nitälskan, lågande tro,
av högtidens silke, det vita, som passar
för bröllopets heliga, saliga ro?

»Se, brudgummen kommer!» Måhända hans härold
skall heta förfäran och ångest och nöd.
Om så, är vår skara beredd att betala
den yttersta skärven i smärtor och död?

»Se, brudgummen kommer!» O Herre, vårt hjärta
vill svara i bävande iver: kom,
men hjälp oss du själv, att vi kunna det, kunna det,
Herre, vi bedja det om och om!

Ida Granqvist.

SE, DIN KONUNG KOMMER!

Av hovpredikanten C. H. Bergman.

Sägen bland hedningarne: »Herren är konung! Därför står jordkretsen fast och vacklar icke; han dömer folken med rättvisa.» Himmelen vare glad, och jorden fröjde sig; havet bruse och allt vad däri är. Marken glädje sig och allt det som är däruppå, ja, då juble alla skogens träd inför Herren, ty han kommer, han kommer för att döma jorden. Han skall döma jordens krets med rättfärdighet och folken med sin trofasthet.

Denna högstämda adventshälsning och bebådelse återfinna vi i Ps. 96 från och med v. 10.

Skulle den skenbara herrelöshet allt fortfarande hava bestånd, som nu kommer hedningarne, d. v. s. de utan Gud i världen levande människorna, att med hjärta och gärning säga: »Det finnes ingen Gud», då skulle för den överhandtagande tuktlöshetens skull alla grundvalar för mänsklig samhällsbyggnad och sammanlevnad omsider instörta och jorden bliva obeboelig och en hopplös natt utbreda sig över tillvaron. Men så långt skall det ej tillåtas de av lidelsernas stormar upprörda människoviljorna att driva sitt spel. Ty det finnes dock, fastän osedd, en härskare över det hela, en konung lika stark i sin makt som rättvis i sin dom. Och denne stormäktige och rättfärdige konung, inför vilken folken och människorna tid efter annan haft och hava att svara, är ingen annan än uppenbarelsens Gud, själv ingången i sin skapande värld, sin i synden fallna värld, själv inlämnad i henne efter den lag, som en gång för alla blivit henne i skapelsen given, och upphöjd till hennes oinskränkta huvud och härskare på den tjänandets väg, som av frihetens obevekliga lag föreskrevs även honom som människoson till sådan upphöjelse. Detta är nu det budskap, som profetians Ande vill hava utropat på jorden: Sägen bland hedningarne: Herren är konung! Därför står jordkretsen fast och vacklar icke; han dömer folken med rättvisa.

Men huru rikligen än folkens historia och den enskilda människans levnadsöden och samvetet och gudsordet i dess dömande uppenbarelser bevisa, att Herren är domare på jorden, så förbliver det dock sant, att den fullständiga uppenbarelsen därav, att Herren är konung och dömer med rättvisa, ännu icke är given. Det har måst och måste än vidare anstå med denna uppenbarelse, om eljest det egentliga syftet med den konungavärdighet, som uppenbarelsens Gud har iklätt sig, icke skulle förfelas. Ty dess mål var och är världens frälsning, icke hennes fördömelse. Men med den fullständiga uppenbarelsen av Guds rättvisa dom i och genom Kristus Jesus, när den inträder, måste självnödvändigt sammanfalla otrons avgjorda fördömelse, lika visst som fulländningen av de kristtrognas frälsning, deras och hela den med dem suckande skapelsens slutliga förlossning.

Ja, det måste anstå därmed, men icke tigas därom, utan högt förkunnas till skräck för de tuktlösa, till varning och väckelse för sorglösa, sovande själar, men ock till förtröstan för de sörjande i Sion, till upplivande av härlighetens hopp i Kristi kämpande lärjungars hjärtan. När detta begynner ske, nämligen de angivna förebuden till den förestående tillkommelsen, säger Kristus till dessa sistnämnda, sen upp och lyften edra huvuden upp, ty då nalkaseder förlossning. Och från samma tröstfulla synpunkt riktas i våra anförda psalmord blicken hän mot den förestående stora tilldragelsen, då det heter: Himmelen vare glad, och jorden fröjde sig; havet bruse och allt det som är däruppå, ja, då juble allaskogens träd inför Herren, ty han kommer, han kommer för att döma jorden. Han skall döma jordens kretsmed rättfärdighet och folken med sin trofasthet.

Den outsägliga fröjd, varmed Guds folk har att motse den dömande rättfärdighetens uppenbarelse på Kristi dag, beror således därpå, att denna rättfärdighet i första rummet är en förlossande, nämligen för allt som i trons lydnad anammat frälsningsanbudet, och fördömande endast för dem som genom sin otro spilla sig själva. Frälsningsanbudet i evangelium, det är den tillkommande domarens till oss utsträckta hand, ja, det är hans egen, nådefulla ankomst och klappande på våra hjärtan. Åter utsträckes den handen, åter klappar han på den dörren. Fattom henne, innan han uträcker den såsom en arm, som förskingrar de högfärdiga. Upplåtom hjärtedörren för Konungen, Brudgummen, innan världens portar upplåtas för honom såsom den hämnande Domaren.

(Ur Kristliga föredrag.)

Sann Gudsfruktan.

En grekisk artist, som högg en bild, avsedd för ett tempel, utarbetade bilden noggrant även på baksidan. En person anmärkte då, att detta var överflödigt, emedan bilden skulle inmuras i väggen, men bildhuggaren svarade: »Gudarna kunna även se där.»

Han hade en rätt föreställning om ärlighet inför Gud. Den del av vårt liv, som ingen människa kan se, skulle vara lika ren som den del alla se. Dagen skall uppenbara allt. Då Kristus kommer, blir allt uppenbart. Se därför till, att ditt liv tål dagsljuset.

NÄR JAG STIGER UPP FRÅN BÖNEN.

När jag stiger upp från bönen, då är jag väl himmelen så nära, som jag kan komma den på denna jord. Jag har ju varit inför den Allsmäktiges ansikte och talat med honom om det, som låg så på mitt sinne: min oro, mitt bekymmer, min smärta, min skam, min glädje och mitt hopp.

Och han har böjt sig ned från sin tron och talat med sitt barn, han har tuktat mig och tröstat mig och uppmuntrat mig och givit mig goda råd. Och till slut upphörde mina ord, och det kom ett ögonblick, då jag intet begärde och intet bekände, men bara låg helt stilla på mina knän och var hos honom. Då var jag i himlen och himlen i mig. Och för ett ögonblick anade jag, hurudant det skall bliva en gång, då Gud skall bliva allt i alla.

Ack, jag vet, att så förhöll det sig icke alltid med bönen. Det kunde finnas stunder, då sinnet var så förströtт, att bönen varken kunde draga himlen ned till jorden eller lyfta jorden upp till himlen. Den blott flaxade under taket, som en tung fågel, vars vingslag gjorde mera väsen av sig än de buro. Men jag minns även stunder, då bönen reste Jakobsstegen till Guds tron, och himlen var öppen, och änglar stego upp och ned.

Och nu stiger jag upp från min bön liksom drömmande, ty det var skönt att vara på detta berg. Och med ett skimmer av evigheten på min panna, vänder jag mig om för att ånyo stiga ned i dalen, ty han, som sade: »Kom hit till mig!» han sade även: »Gå ut i hela världen!» Och detta är väl, ty vi äro icke här för att bygga hyddor i härligheten utan för att strida i dalen och i hans kraft utdriva onda andar.

Och då jag så går ned från berget, upptäcker jag, att jag icke är densamme, som då jag steg upp på detsamma. Något av härligheten vill väl förblekna i dalens skuggor, men vad han däruppe skänkt mitt hjärta, det tager han icke tillbaka. Han vet, att jag bär min skatt i ett bräckligt lerkärl, och därför följer han mig helt tätt och stöder mig på de branta vägarna, så att kärlet ej må brista emellan mina händer och skatten förspillas.

Och under det att jag går från berget ned i dalen, gnolar jag på en sång, ty det är ljus omkring mig, och mycken härlighet har tillströmmat mitt hjärta. Först och främst en helig förundran över att jag får vara i Guds närhet, att han verkligen vill sätta sig hos mig och vänligt hjälpa mig till rätta med allting. Men också en outsäglig befrielse — jag fick ju lov att lägga alla mina bördor ifrån mig, och jag såg, att han tog dem och bar dem bort — skulle jag då icke vara frimodig och sjunga på vägen! Och därtill har kommit en ny längtan efter dalen, ty det förstår jag, att han ger mig icke denna rika skatt, för att jag skulle gräva ned den i en ensam mark, utan för att jag skulle dela med av den åt mina bröder.

Jag har icke alltid känt det så lätt att tycka om människor, men nu, då jag är så rik och glad, längtar jag likväl efter dem. Det finns måhända

någon, som jag kunde hjälpa, och det är just detta, som i detta ögonblick fröjdar mig, icke blott en önskan, men ett allvarligt beslut om att från denna stund vill jag göra mig all möda jag kan för att vara riktigt kärleksfull och god emot andra och tjäna dem på allt sätt, med det som Gud har givit mig, blott jag kunde få den lyckan att föra himlen ner till dem och dem närmare himlen.

När vi därför stiga upp från bönen, skall det visa sig, om det blott var ett känslorus eller om det blev en ny överlåtelse åt Herren i uppriktighet och sanning, så att den som kommer från berget var bättre skickliggjord till att tjäna i dalen. Och om Gud åt någon har givit rikedom och skatter och därtill förunnat honom makt att njuta därav och att göra sig till godo sin del och att vara glad under sin möda, så är också detta en Guds gåva. Ty man tänker icke så mycket på sina livsdagars gång, när Gud förlänar glädje i hjärtat. Pred. 5: 18, 19.

(*Svend Rohling* i De Unges Blad.)

TACKSÄGELSE- OCH BÖNEÄMNEN

Fredrika Hallin, s. 241.
Läget i Kina, s. 243.
Trettondagens möte, s. 243.
Nöd och nåd i Kina, s. 244.
Missionens finansiella behov, s. 244.
Manliga seminariet, s. 244.
Kinesiska medarbetare, s. 247.
Kinas nationella missionsråd, s. 248.

Fredrika Hallin 80 år.

Den 15 dec. fyller vår äldsta missionär, fröken Fredrika Hallin, 80 år. Fröken Hallin är en av dem, som varit med i vår mission ända från dess begynnelse. Den 15 dec. 1889 utreste fröken H. första gången till Kina. Den första viloperioden i Sverige inföll år 1899. Den 7 april 1900 återvände så vår syster för andra gången till Kina och återkom till Sverige efter 11 års arbete den 7 dec. 1911. I mars 1913 styrde fröken H. för tredje gången sin färd till det avlägsna missionsfältet, från vilket hon sedan återkom den 7 aug. 1922.

Fredrika Hallin. Foto M. Folke.

Det är alltså en lång och strävsam arbetsdag det förunnats vår syster att tillbringa i Kina. Trots de många strävsamma arbetsåren är fröken H. ovanligt kry och rörlig för sin ålder samt en riktig glädjespriderska ibland oss här hemma.

När hon sista gången utreste till Kina, hyste hon nog en längtan att få sluta sina dagar bland det folk, åt vars räddning hon vigt sitt liv och som hon så högt älskade. Det blev emellertid nödvändigt för henne att söka ett ombyte i hemlandets mera lugna förhållanden. Vi glädja oss åt att hava henne här hemma ibland oss och tillönska henne Guds rikaste välsignelse nu på hennes högtidsdag och alla återstående dagar.

Att saknaden efter henne ute på missionsfältet däremot är stor, framgår av följande brev från fyra församlingar därute, ibland vilka fröken H. tjänat. Denna om en rörande kärlek vittnande skrivelse ådagalägger huru högt värderad vår syster är av de kristna därute och är en den bästa »blomma» vi på denna hennes stora högtidsdag kunna räcka henne. Den ger också en originell överblick över fröken H:s arbete därute. Då vi taga oss friheten att här publicera denna skrivelse, tro vi, att det också kan glädja missionens vänner att få en inblick i det förhållande av kärlek och högaktning, som från kinesernas sida visas den, som förstått att vinna deras hjärtan. Då festföremålet, så vitt vi veta, ej heller förut fått del av denna skrivelse, får hon taga det som en liten men säkerligen för henne mycket kostlig gåva på sin stora högtidsdag. Varför skulle hon icke redan i livet få njuta av denna »blommas» sköna doft?

Gud kröne vår systers återstående dagar med nåd och välsignelse!

N. H—n.

Till alla i Herren älskade pastorer, äldste, diakoner, bröder och systrar i hemförsamlingen!

Frid!

Att vi önska få behålla fröken Fredrika Hallin i Yuncheng för att hjälpa församlingen har tre orsaker, som vi här i korthet vilja meddela:

1) Fröken Hallins dygd prisas av alla. Av manliga missionärer, som för 30 år sedan kommo till Yuncheng för att predika evangelium var missionär Folke den första och av kvinnliga fröken Hallin. Fröken H. har sedan i Juicheng, Chiehchow och Yuncheng »gått genom eld och vatten», utstått många besvärligheter. Genom Herrens nåd har församlingen gått framåt och så småningom utbrett sig, och det finns ingen kristen, man eller kvinna, som icke högaktar fröken H:s vandel. Vi önska därföre få behålla henne som ett exempel i dygd för församlingsmedlemmarna.

2) Fröken Hallins hjälpsamhet har varit stor.

Om någon broder eller syster lidit nöd, har fröken H. av det hon haft över på sitt underhåll, hjälpt dem och detta ofta över förväntan. I alla sina utgifter har hon varit ytterst sparsam och har icke använt mjölk, ägg, grönsaker, kött eller sötsaker m. m. Att hon nu icke har några pengar hopsparade, beror på hennes stora hjälpsamhet. Antingen dessa, som fröken H. hjälpt, motsvarat hennes förhoppningar eller icke, så har hon genom den kärlek hon visat, av dessa som varit föremål för hennes ynnest, blivit älskad såsom en moder. Även utomstående ha, då de sett hennes goda gärningar, prisat församlingen. Därför önska vi få behålla henne som ett medel att draga utomstående till Herren.

3) Förenade i kärlek, är det svårt att skiljas.

Vi ha hört, att fröken H. icke har många släktingar, utan står ensam i livet. Det är då bättre, att fröken H. slutar sina dagar i Yuncheng, än att hon framlever sin ålderdom i hemlandet. Fröken H:s avsikt och innerliga hopp har ju varit att leva och dö bland oss, och vi välkomna henne nu att stanna och hjälpa oss. Tänk på, att fröken H. har offrat sitt hjärteblod för Juicheng, Chiehchow och Yuncheng! Då människan arbetar under förra delen av sitt liv, bör hon få njuta av glädjen under senare delen av livet. Guds välsignelse vilar nu över församlingen, och när man ser på och tänker tillbaka på dess uppkomst, så har fröken H. lagt in en stor förtjänst däri. Vi bedja därför hemförsamlingen fullborda hennes uppsåt och därmed uppfylla våra önskningar. Med avseende på hemresan, hörde vi på fröken H:s födelsedag, att hela församlingen sörj-

de däröver och icke ville släppa henne. Vi sända därför i dag, vördnadsfullt detta brev för att bedja hemförsamlingen även låta fröken H. hjälpa oss i Yuncheng och vara ett exempel för oss! Må nu denna vår bön bli hörd!

Fridshälsningar till missionär och fru Folke m. fl. Må Den Treenige bevara i frid! Amen.

A församlingens i Yuncheng vägnar:

Å männens: *Li Yung cheng.*
» kvinnornas: *Gia Djeng gieh.*

Chiehchow församling:

Å männens: *Yang Chi cheng.*
» kvinnornas: *Ma Mei dzie.*

Juicheng:

Å männens: *Liu Fuh seng.*
» kvinnornas: *Liu Da sao*

An-i:

Å männens: *Wang Gien siang.*
» kvinnornas: *Wang Wang shi.*

(Den 19:nde i 12:te mån.)
Den 19 dec. 1921.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Läget i Kina

är alltjämt fullkomligt kaotiskt. Man får en livlig inblick häri genom ett enskilt brev från missionär Malte Ringberg, i vilket bl. a. meddelas följande:

»Vid det senaste presidentvalet, då Tsao kuen valdes till president, utbetalade hans bekanta tillsammans med honom inte mindre än 13 miljoner dollars till parlamentets medlemmar och andra för att driva igenom det s. k. valet. Räkningen stod sedan i stora drag specifiserad i tidningen. Nu skall denna summa betalas åter av *folket!* »Valet» är signalen till nytt inbördeskrig.

Även rövarna stå i vissa politiska intrigers tjänst. Häromdagen avstyrdes ett tillämnat anfall på Peking-Hankow-expressen, som skulle utförts av 2,000 rövare. Två av Kina Inlandsmissionens kvinnliga missionärer i Si-hwa blevo för några veckor sedan på själva söndagen tillfångatagna och äro ännu ej frigivna; täcken och sådant säges ha tagits ifrån dem under fångenskapen.

När jag sista gången gick upp till Yüncheng gick jag i jämbredd med två köpmän från Ü-chow, vilka redo var sin mula. De hade bott i Kuan-in-tang på östra bakgatan i samma värdshus som jag. Kl. 3 på e. m. hade vi hunnit 1 ½ km. öster om Tsï-chung, då tre rövare befallde dem att stanna, stiga ned från djuren och låta visitera packningen. Två av banditerna stodo med lyfta revolvrar. Den tredje undersökte bagaget och befriade affärsmännen från 1,550 silverdollars. Jag stod strax bredvid den ene revolvermannen men kunde intet göra blott följa den stackars plundrade in till Tsï-chung. Det sades, att mellan Kuan-in-tang och Schanchow 1,000 man beräknas vara sammanslutna i smågrupper för att plundra resande.

Ett större missionsmöte

hoppas vi få anordna i Stockholm i Betesdakyrkan nästkommande Trettondedag den 6 jan. Vid detta tillfälle komma våra, om Gud vill, i januari utresande missionärer *August* och *Augusta Berg, Oscar* och *Gerda Carlén* samt fröken *Ester Berg* att säga farväl. Vid samma tillfälle få vi välkomna till hemlandet missionär och fru *Richard Anderson.* Må denna missionshögtid bliva av Gud rikt välsignad, och må vi redan nu ena oss om att bedja Gud därom.

Program kommer framdeles att tillkännagivas.

Kommittén för S. M. K.

höll här i Stockholm sitt ordinarie höstsammanträde den 22 nov.

Från Kina ingångna underrättelser gåvo vid handen, att Gud alltjämt på sitt underbara sätt trots de svåra och oroliga förhållandena i Kina hållit sin skyddande hand över våra missionärer, så att ingen av dem lidit någon skada eller blivit tillfångatagen. Ehuru arbetets utveckling och framgång givetvis lider av denna brist på ordnade förhållanden, var det dock en stor anledning till glädje och tacksamhet, att

Herrens verk alltjämt går framåt, och att mången gång underbara segrar vinnas.

Av kassaförvaltarens rapport framgick, att ehuru vi med avseende på missionens ekonomi hade mycket att vara djupt tacksamma för, läget likväl på grund av många och stora utgifter i samband med de talrika resorna till och från fältet etc. vore högst allvarligt. 30,000 kr. behövas för att de allra nödvändigaste utgifterna skola kunna täckas och de utresande missionärernas biljetter betalas. Detta gav anledning till ödmjuk självprövning inför Gud och allvarlig bön, att han, som även under svåra tider alltjämt är missonens Herre, i sin trofasthet ville fylla dessa missionens behov. Detta meddelas, enär Kommittén innerligt åstundar, att missionens vänner skola bliva i tillfälle att i sina trogna förböner även lägga fram denna angelägenhet inför Gud, så att vi sedan gemensamt få tacka för härlig bönhörelse.

Hans stjärna i Östern.

Den i år tryckta upplagan av H. S. Ö. är nu slutsåld. Någon ny upplaga kommer ej att tryckas.

Meddelande.

Med detta nummer medföljer ett adresskort och är red. synnerligen tacksam om detta snarast med ifyllda adresser återsändes till exp. Vi skola då tillställa adressaterna ett antal provexemplar, i hopp om, att på så sätt tidningen må vinna många nya vänner.

Sinims Land

utkommer nästa år enligt samma plan, utstyrsel och pris som innevarande år.

Fru Bölling

åtnjuter f. n. tjänstledighet för vårdande av sin hälsa. Vi anbefalla vår syster, som är rätt klen, i vännernas trogna förböner.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

FRÅN MISSIONÄRERNA

Från manliga seminariet i Yüncheng.

Utsädet ligger förtorkat under mullen, förrådshusen stå öde, ladorna förfalla, ty säden är borttorkad. Huru stönar icke boskapen, huru ängslas icke fäkreaturen? De finna ju intet bete.

Joel 1: 17, 18.

Jag kan knappast finna något, som bättre belyser ställningen här under den gångna våren än detta skriftens ord, som jag läste för en tid sedan. Ty just så har det varit nästan över allt i det distrikt som jag har att verka i. Under 6—8 månader kom intet regn, och sedan kom visserligen ett par regndagar, men, ehuru det hjälpte upp vetet, som var sått och gjorde, att man trodde sig kunna så bomull, så efterföljdes det av en så långvarig och svår torka, att bomullsutsädet förtorkades under mullen, och vetet visade torra och förbrända ax, som man ej kunde skära av, utan måste med handen rycka upp dem för att få något kvar i axen. Häftiga sandstormar ha ock gjort tillståndet värre, och en förtvivlan grep sinnena, vilken ökades allt som tiden skred till att så höstsäden. Kunde den ej sås, så betydde det att intet kunde fås från jorden förrän nästa vår, och vad skulle man då få att äta under mellantiden. Det skulle bli tusentals människors död i synnerhet som nödhjälp från regeringen knappast var att vänta. Ängslan och oro hördes från alla håll. Även vi själva stodo rådlösa, då vi ej förstodo om Guds mening var att straffa detta folk, som fått så många varningar men ej velat vända om till Gud sin Frälsare. Vi ha haft bönemöten för vårt eget folk och för dem, som velat komma. — Vi ha utdelat säd och välling till hundratals troende och tusentals icke kristna. Vi ha upprättat arbetsplatser för arbetsföra och reparerat vägar. Vi ha sökt till det yttersta hjälpa, men inför en sådan katastrof är varje mänsklig hjälp förgäves, och vi kunde blott visa till Honom varifrån all hjälp kommer.

Det är klart, att en sådan nöd har satt

sin prägel på allt arbete, vare sig i skola eller församling. För att börja med skolan, så ha vi där måst helt eller delvis understödja nästan hälften av eleverna, och ändå har en stor del slutat, som vi ej ansågo oss kunna hjälpa. I regeringsskolorna har man måst avskeda lärare, och hälften av eleverna ha uteblivit. Vi ha också måst avkorta terminerna till det minsta möjliga (7 mån.) vilket betytt att lärare talade då med kraft, och Gud fick kalla några för sin tjänst för hela livet. — Men icke långt därefter kom den politiska orostiden, som varje år i förening med »förödmjukelsens dag» 5 maj synes återkomma för Kinas studerande ungdom. I år gingo väl orosvågorna högre än eljest med anledning av att Kina krävde att återfå de av Japan tagna delarna av Mandschuriet etc. Även vår skolungdom måste

En skola i gamla Kina.

lärare och elever fått ansträngа sig för att hinna igenom kurserna.

Trots dessa svårigheter har vår skola bevarats från större sjuklighet, som plägar följa på en lång torka, och som drabbat kvinnliga seminariet och andra skolor. Men tyvärr har en andlig torka rått inom våra skolor, som har lagt sordin på den friska andliga fläkt, som vi förnummo förra våren och hösten. Visserligen erforo vi att Gud fick tala till flera av våra unga under den s. k. Frivillig-veckan, då vi hade dagliga möten för att ställa de unga inför Guds kallande röst. En av våra kinesiska med, ehuru flera av de ledande av eleverna uttalade sig tvekande om nyttan av dessa demonstrationer tillsammans med regeringsskolorna. Vi ha ej heller sett någon nytta av dem men tydligen inverka de störande både på de ungas studier och deras andliga liv. Vi äro dock tacksamma, att vi sluppit att upplösa skolan, som även i år fått äga rum på en del platser. Det är en orostid i Kina, som man står undrande inför, vilket slut det skall taga. Vid vår avslutning talade en av de kinesiska lärarna till de avgående eleverna och förklarade att knappast något annat

återstod än att de utländska makterna finge taga hand om Kinas finanser och järnvägar. Med tårfylld röst sade han därpå, att detta innebär Kinas undergång. Ehuru vi i det evangeliska arbetet förnimma föga av stagnation utan fastmer en glädjande framgång, synes »utlänningarnas» ställning alltmera kritiseras och underkännas, och en önskan att bli av med dem finnes nog på vissa radikala håll. Huru stor betydelse ligger det ej därför att verka medan dagen varar och att utbilda så många dugliga krafter för Kinas kyrka och skola som möjligt. Vårt arbetes betydelse och resultat framstod liksom i åskådning vid vår skolavslutning i vår, till vilken jag skulle velat inbjuda er alla att övervara.

Avslutningen ägde rum 5 juni, då vi samlades i det flagg- och blombeprydda kapellet. Sedan alla samlats intågade de avgående eleverna och mottogos hjärtligt med handklappning. Det var den största skaran vi på en gång fått utexaminera, inalles med dem som utgingo från små- och folkskolan samt båda seminarierna voro de 30. Sedan föreståndaren hälsat dem välkomna och öppnat med bön, följde tal till de avgående av den förut omnämnde kinesiske läraren och missionär Blom, samt av en av de avgående eleverna själva. Denne tillhörde Svenska Alliansmissionen, varför hans tack till vår mission var så mycket mera innerligt. Därpå följde det sedvanliga svarstalet från en av de kvarvarande kamraterna, som ock med känsla tolkade vad vi nog alla kände, att med den utgående klassen av högre seminariet vi liksom göra en förlust, då flera av dem under senare åren utgjort det andliga stödet för många av de unga. Men vi tro att Guds församling gör en vinst, ja, att hela Kina i viss mån gör det, då vi hoppas, att dessa unga komma att göra en stor insats i arbetet i skola och församling. Dessa tankar framhöllos av flera talare. Sången »Gå, gå skördemän, gå», vilken sjöngs av eleverna på kinesiska, tolkade också dessa önskningar och förhoppningar.

Från den 5-åriga kursen utexaminerades 10 stycken, av vilka ena hälften valt predikantkursen och den andra lärarekursen. En stor efterfrågan har gjorts så att alla dessa ha redan fått sina bestämda platser och flera, som önskat få medarbetare, få vara utan. Av småskollärarna, som voro fem till antalet, ha nog också alla utsikt att få anställning.

För hösten ha vi utsikt att få behålla våra gamla lärare, vilket är en stor hjälp och av eleverna även uppskattas. Enda förändringen blir i övningsskolan, där vi få två nya lärare, vilka sedermera skola kunna bistå mig vid bröderna Bloms och Bergquists snart förestående hemresa till Sverige.

Vi ha ock beslutat att kalla en av de kinesiska lärarna, som vi under sex år haft i vår tjänst som lärare, »Suen», att vara vice föreståndare för seminariet, vilket jag hoppas blir en stor hjälp för mig, i synnerhet som jag ej kan få uteslutande ägna mig åt skolarbetet, utan måste vid sidan därav ägna mycken tid och kraft åt ett allt mera krävande församlingsarbete och dito K. F. U. M:s verksamhet. Båda dessa senare ha samtidigt med skolans utveckling även gått framåt, och det gör arbetet mera komplicerat, i synnerhet som vi ännu ej fått »någon, som vill och kan helt bära ansvaret för dem» utan får jag ännu till stor del ensam bära det. Här behövdes sannerligen snar förstärkning om icke våra krafter, som denna vår även måst upptagas av ett sönderslitande och prövande nödhjälpsarbete (jag har fem distrikt att utdela nödhjälp i), skola utnötas i förtid, och vi bli odugliga för det arbete, som vi önskade ägna ett långt liv åt. Men våra hemresande syskon synas vilja stanna hemma, och endast få nya komma i stället. Och av de äldre kanske snart vilans tid borde vara inne. »Var äro de som träda i skördemännens glesa led?»

Den frågan blir för oss allvarligare ju mer som vi frukta, att snart de »öppna dörrarna» skola stängas. De anti-religiösa rörelserna följas antingen av irreligiositet eller också av skeptiska »sub-religiösa» företag, sådana som till exempel Tao-Yuan eller Tung-shan hui etc. Vi mötas av i skolorna den förra andan, som måhända vad det inre landets skolor beträffar ännu

skulle kunna bemötas och övervinnas, om vi hade någon K. F. U. M.-sekreterare, som hade förmåga att ägna någon tid åt skolorna. Ty ännu har K. F. U. M tillträde till skolorna, och endast såsom sådan sekreterare har jag nu och då fått hålla föredrag där. Och en evangelisk kampanj under flera månader skulle säkert vinna många, som stå undrande och tvekande inför de nya tidsrörelserna. Men var äro de som kunna göra detta?

Må Gud väcka sin församling till mera enträgen bön för missionens sak. Det är ingen anklagelse utan i denna maning ligger ett tack, innerligt och hjärtligt, till alla, som med sina böner stött under mig under det gångna året. Må Gud välsigna eder alla.

Eder i Herrens tjänst ringe broder
David Landin.

Sommarkurs för kinesiska medarbetare.

Under juli månad hade vi en sommarkurs för våra kinesiska medarbetare. Det var intressanta dagar. Några voro fullkomligt okunniga om hur man bör studera eller behandla en text eller ens ett ämne och förstodo mycket litet av Guds ords huvudsanningar. Med tanke på huru litet en stor del av våra medarbetare känna till frälsningssanningarna, så blir Pauli ord tillämpliga härute i en alldeles särskild mening och t. ö. m. från vår kristna synpunkt: »Det täcktes Gud, att genom *dåraktig predikan* frälsa dem som tro.» Och dock är det nog genom denna i dubbel mening dåraktiga predikan, som de flesta bli vunna för Kristus. Och därför uppenbaras Guds vishet och Guds kraft på ett särskilt sätt härute.

De äro ock så tacksamma att få hjälp, dessa våra lekmannapredikanter och ledare i församlingarna f. ö. Flera hade kommit många dagsresor, ända från utkanterna av vårt fält. Från Lingpao, vårt nyaste distrikt, kommo flera stycken för att få hjälp i att förstå Guds ord och att

Sommarkursen för kinesiska medarbetare. Foto. O. Svensson.

frambära vittnesbördet. Det var mycket uppmuntrande att se två män, far och son, därifrån. Sonen, en medelålders man, är en riktig pelare i församlingen. Ehuru kristen blott några få år ägde han en kännedom om bibelns, hela bibelns, innehåll och lära, som var förvånande. När han först fick höra evangelium nöjde han sig icke med vad han hörde. Han skaffade sig bibel och sökte själv finna ut, »om det verkligen så förhöll sig». Sedan han så kommit till full tro, läste han med ännu större glädje och iver. För 4 à 5 år sedan, då jag var i Honanfu, kom han dit till en bibelklass, som bröderna hade där. Jag såg då huru han använde varje stund

emellan lektionerna till att läsa Guds ord. Då andra kunde sitta och samtala eller gå ut, så satt han i någon vrå lutad över sin bibel. Fastän han är omkring 45 år nu, så lärde han läxorna i homiletik — detta var mitt ämne — riktigt bra och skrev fina utkast, som förrådde både ovanlig tankeskärpa och djup insikt i Guds ord. Hans gamle far är en sådan där gammal kärngubbe, som är *helt* och *fullt* vad han är. Huru länge han varit troende vet jag ej. Men hans böner gåvo vid handen, att han kände sin Frälsare och stod i förtroligt umgänge med sin himmelske Fader. Inte tror jag att han förstod *mycket* av homiletiken, åtminstone vad det formella beträffar. Men det personliga och uppbyggliga tycktes han taga emot med öppna ögon och hjärta. Ett är visst, ingen kunde vara mera uppmärksam från början till slut än han var. Gud välsigne den gamle käre Hoh.

Bröderna M. Ringberg och D. Landin hade också lektioner varje dag. Ringberg hade två lektioner varje dag. Br. Landin och jag hade två lektioner varannan dag, annars en lektion om dagen. Den 30 reste jag redan med Kikungshan som mål för att få färdig och uppsatt en gravsten på min älskade Hatties gravkulle däruppe. Det blev en ansträngande resa över slätten, 5½ dagar under de hetaste vi haft i sommar. Men solen skall icke skada dig om dagen, ej heller månen om natten, har vår trofaste Fader sagt, och det håller att lita på. Kanske jag i detta löfte får se orsaken till att Herren bevarade mig för rövare, då däremot t. ex. en kines, som for samma väg, blev plundrad strax före jag reste fram vid ungefär samma tid på förmiddagen.

Carl J. Bergquist.

Kinas kristna missionsråd.

Sistl maj höll det kristliga nationella missionsrådet i Kina sitt första årliga möte. Rådet utsände därvid följande skrivelse, ställt till alla kyrkor, kristna organisationer och bröder i Kristus:

»Kinas kristliga nationella missionsråd har nu med Guds och under den heliga andes ledning, stött utav de kristna i hela landet, fullbordat sitt första verksamhetsår. I enlighet med beslutet kallades därför dess medlemmar till första ordinarie årssammanträde den 10—16 maj i Shanghai. Vid sammanträdet voro 38 kinesiska och 27 utländska medlemmar närvarande, således något mer än två tredjedelar av hela rådet. Sammanträdet räckte en hel vecka, och vi hade därför tillräcklig tid att i stillhet överväga och utbyta tankar över de olika punkterna i vårt program. Vi ha kunnat glädje oss över en fullkomlig andens enhet, och vi ha arbetat under djup känsla av vårt beroende av Gud. Var och en har haft en stark känsla av att vår endräktiga samverkan lyft oss upp på förklaringsberget och på nytt för oss avslöjat Kristi härlighet. Men vi ha också på samma gång djupare än någonsin känt vår plikt att stiga ner igen bland människorna och förkunna det budskap, som missionens Herre har givit oss till Kinas kyrka.

Bland ärenden, som förekommo på programmet, behandlades ingående det första: *Vikten av att de kristna i Kina fördjupas i sitt andliga liv.* Det erkännes allmänt, att församlingen i många hänseenden har ryckts med av strömningarna i världen, och att man särskilt haft mera blick för kvantiteten än för kvaliteten. »Vi måste öppet erkänna, att detta härlett sig därav, att vi gjort oss mera beroende av organisation och enskilda människor än av

Nya Begynnelser på den Gamla Grunden.
Av
Rektor J. Rinman.
Pris 50 öre, 5 ex. 25 % rabatt.

»Om I bedjen.»
Av
James H. Mac Conkey.
Pris 15 öre, 10 ex. 25 % rabatt.

Missionärskallelsen.
Av
J. Hudson Taylor.
Pris 25 öre, 5 ex. 25 % rabatt.

Kristi Ande, och denna brist på Kristus har inte blott gjort sig kännbar på någon viss plats eller visst område i den kristna verksamheten. Då vi betrakta läget inom församlingen i sin helhet, så måste vi bekänna, att en allmän andlig hungersnöd är rådande. Vi, medlemmar av missionsrådet, förena oss i uppriktig bekännelse inför Gud, beslutna att göra allt för att detta förhållande måtte ändras så att under det år, som kommer, det andliga livet inom församlingen måtte bliva mera fördjupat.»

Missionsrådet insatte vid detta sitt sammanträde en särskild kommitté, som hade till uppgift att framföra ovanstående viktiga fråga vid konferensen och till platser, där något större antal missionärer uppehölle sig. Den skulle också ha till uppgift att verka för väckelse inom missionsskolor, sjukhus, kristliga föreningar för unga män och kvinnor och övriga organisationer, att varje individ måtte på nytt mottaga Kristi kraft, så att inom alla områden av missionsverksamheten en innerlig önskan måtte väckas att med större iver förkunna evangelium i hela landet.

Vidare beslöt rådet, att insätta en särskild kommitté att studera de sociala och industriella problemen. Denna skulle sända representanter ut till olika distrikt i landet för att där på ort och ställe undersöka möjligheterna till en kraftigare evangelisk verksamhet. Vidare skulle denna kommitté ha till uppgift att motarbeta de skadliga tendenser, som uppstått genom att europeiska system blivit införda i landet. För det tredje fick kommittén i uppdrag att verka för uppbyggandet av kristna hem och i dem fostra en ande av kärlek till Kristus. För det fjärde skulle den upptaga kampen emot opiumlasten, som ånyo på ett oroväckande sätt gör sitt inträde i Kina.

Såväl missionärerna som Kinas infödda kristna äro djupt medvetna om att den tid nu är inne, då Kinas kristna kyrka måste börja övertaga ansvaret för sin egen utveckling och att det är av nöden, att den vaknar till insikt om vad detta ansvar innebär. Och då det nationella missionsrådet har till uppgift att verka för detta ändamål, mana vi alla att bistå oss. Kom dagligen ihåg rådet i edra böner, att vi må bli stärkta med all andlig kraft till att utföra detta vårt uppdrag. Den inhemska kyrkans uppgift är mycket maktpåliggande och det kommer att fordras år innan den kan utföras, men med eder hjälp skall det dock ske.

Insänd litteratur.

I kärlekens tjänst. Några bilder från Svenska Missionsförbundets sjukvårdsarbete i Kongo av G. Palmær, med. doktor. Svenska Missionsförbundets Förlag, Stockholm. 138 sidor. Pris 2 kr.

Dessa bilder från en missionsläkares arbete i Kongo äro livfullt tecknade och giva en god inblick i den kärlekens gärning som genom missionens sjukvårdsarbete bedrives.

N. H—n.

Äventyr i Central-Afrika. Av K. J. Pettersson. I två delar. Första del., häft. 4:75, inb. 6 kr. Andra del. häft 4:25, inb. 5:50. Svenska Missionsförb. förlag.

Föreliggande arbete är utomordentligt intressant. Det för oss tillbaka till banbrytningsdagar, och boken är full av den ande av brinnande hänförelse, som så utmärkte banbrytaregestalterna. Förf. har givit sig ro nog att stilla och lugnt steg för steg taga läsaren med sig på sin färd. Härigenom blir skildringen visserligen omständlig och full av detaljer. Men i gengäld får man leva med förf. i hans glädje och sorg och på ett levande sätt för sina ögon se, det han sett.

Det är något alldeles särskilt tilltalande i denna skildring. Livfull men utan överord, lugn och jämn men, lik den mäktiga floden, full av flödande liv. Här möter man inga överord. De mest sublima upplevelser skildras enkelt, trohjärtat utan någon utsmyckning. Man känner sig trygg i denne cicerons sällskap och man gripes djupt av den levande, ödmjuka gudsförtröstan varom varje blad i den na bok bär vittne. Innan jag lade boken ifrån mig hade jag läst över 100 sidor och mer än en gång fick jag därvid torka bort en tår i ögonvrån. Måtte denna bok få en vidsträckt spridning, ty den har säkert en stor mission att fylla.

N. H—n.

Bibelstudium i Apostlagärningarne och Pauli brev. Tredje genomsedda upplagan. J. A. Lindblads förlag. 224 sid. Pris häft. 2:75, klotb. 4:25.

För mer än 10 år sedan hade jag förmånen att dagligen på ett ingående sätt *studera* denna bok. Jag hade då en tids sommarvila på ett av Kinas heliga berg. I den underbara stillheten bland dessa majestätiska berg och i en obeskrivligt härlig natur läste jag dag för dag denna bok med bibeln i hand. På ett helt nytt sätt blev jag införd i hela det Nya testamentet. Mäktigt stärkt både i kunskap och tro kunde jag med förnyat mod återvända till striden. Sedan dess har jag alltid känt mig stå i stor tacksamhetsskuld till denna bok och dess förf. Det är mig därför en synnerlig glädje att anmäla den. Men den bör studeras, ty den är inte en ytlig läsebok utan full av värderika skatter, en studiebok.

N. H—n.

På helighetens väg. Föredrag av rev. Ch. Inwood D. D.

D:r Inwood anses allmänt vara en av Keswickrörelsens mest benådade talare. I en som vanligt förträfflig översättning hava härmed i skrift de föredrag d:r I. höll vid årets Söderteljekonferens blivit tillgängliga för svenska läsare. Må de få en vidsträckt spridning.

N. H—n

När och fjärran, K. M. A:s högtidsnummer 1923. Pris 1: —.

Som vanligt en av årets allra främsta julutgivningar.

Missionstidningen

SINIMS LAND,

utkommer 1924 i sin 29:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, redigerad av *Nath. Högman* under medverkan av *Erik Folke* m. fl., utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2:25, 3 kvartal kr. 1:75, halvår kr. 1:25, 1 kvartal kr. 0:90, 1 månad kr. 0:65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 3:25 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2:25 för varje 5-tal ex., men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

När mindre än 5 ex. tagas bör prenumeration ske på posten.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Redaktionen.

Försäljning

anordnas av syföreningarna för Svenska Missionen i Kina fredagen den 7 dec. i K. F. U. K:s lokal, Brunnsgatan 3.

Gåvor, även in natura, mottagas tacksamt under nedanstående adresser och på *S. M. K:s exp.*, Drottninggatan 55.

Doktorinnan *Maria Berg*, Hantverkaregatan 28.
Fröken *Emma Beskow*, Kammakareg. 6, 1 tr., ö. g.
Fröknarna *M.* och *N. Cavalli*, Östermalmsgatan 23, 4 tr.
Fru *Elin Holmgren*, Fjellstedtska skolan, Uppsala.
Fru *Mina Johansson*, Grevtureg. 31, 1 tr.
Fröken *Tekla Lilljeqvist*, Malmskillnadsgatan 31, 1 tr.
Fru *Olga Magnusson*, Äppelviken.
Fröken *Louise Schön*, Lützengat. 5, 3 tr.
Fröken *S. Storckenfeldt*, Engelbrektsgatan 6 a, 2 tr.
Fröken *Thyra Sandstedt*, Sibyllegatan 55—57, 2 tr.
Överstinnan *Louisa Tottie*, Storängen.
Fru *Karin Wennerström*, Lidingön.
Fru *Hanna Hallström*, Bragevägen 8.
Fru *Beda Redell*, Upplandsgatan 28.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under november 1923.

Allmänna missionsmedel.

1758. A., Visby, gm M. S. 10: —
1759. Till C. och E. Bloms underhåll: från T. L., gm Hvetlanda Ungd.-förening 56: 60, fr. Skede 50: —; Till Judit Hultqvists underhåll: Fr. Mörteryds Ungd.-fören. 150:— 256: 60
1760. Koll. i Toftestad missionshus 28/10 19: —
1762. D:o i Lycksele 73: 21
1763. K. M. A:s pensionsfond, till A. Forssbergs underh. 75: —
1764. K. M. A. till d:o 50: —
1765. Från Daggryningen i K. M. A., till E. Bergs underh. 150: —
1769. Koll. i Baskarp, till syskonen Carléns utresa. gm K. F. 25: —
1770. E. A. N., Bankeryd, till d:o 5: —
1771. Bankeryds kristna friförsaml., till d:o 25: —
1772. Koll. på syförening i Ulricehamn, till d:o 152: 36
1773. D:o i Varola, gm V. S., till d:o 53: 50
1774. Falköpings mfg, resebidrag 5: —
1775. Ekets mfg, d:o 5: —
1776. Varola mfg, d:o 5: —
1777. Skövde mfg, d:o 15: —
1778. Svanshals syfören. 25: —
1779. Sparbössemedel, gm G. H., Undersåker 25: 88

1780. Koll. gm d:o 26: 34
1781. J. & M. v. M., Sthlm, till missionärernas utresor 50: —
1782. »Födelsedagsblommor» gm M. K. 18: 25
1785. L. U., Sthlm, till Berta Flodbergs utbildning 100: —
1786. L. U., Sthlm 100: —
1787. »Tacken Herren, ty Han är god, ty Hans nåd varar evinnerligen. Ps. 118: 29» 1,000: —
1788. M. & J. M., gm A. O., Norderön 10: —
1789. G. K., Björköby 25: —
1790. E. J., Boden, t. J. Aspbergs underh. 100: —
1791. I. L., Malmö 20: —
1792. T. S., Strängnäs 7: 96
1793. P. W., Östersund 7: 55
1796. »Annie» 10: —
1797. »Onämnd, tackoffer för N. H:s förbättrade hälsa» 20: —
1798. »En sparask» gm E. S., Ljungby 10: —
1799. Insaml. av de gamla på Ålderdomshemmet, gm d:o 4: 50
1800. Syfören. Ljungby. 83: 25
1801. »Från släkt och vänner i stället för kransar på Paul Johanssons grav» 100: —
1802. Kinue-Kleva och Kjestads Kristl. Ungd.-förening, »i stället för kransar på Paul Johanssons grav» 15: —
1806. Ölmstads Norra arbetsfören. 100: —
1807. Ölmstads Mfg 75: —
1808. Snarås Mfg 40: —
1809. Åkers mfg 25: —
1810. H. P., Östersund, till missionärernas utresor 20: —
1811. Missionsmedel från Mora, gm M. S. 20: —
1812. »Två missionsvänner i Filipstad 55: —
1813. Stäckö missionskrets, Grebo, till N. Engbäcks underhåll 100: —
1814. K. F. U. M:s mellersta distrikt, till M. Ringbergs underhåll 750: —
1816. Daggryningen, Skellefteå, till E. Sjöströms underhåll 124: —
1817. N. S., Skellefteå, till d:o 10: —
1818. M. Ö., Innervik, till d:o 10: —
1819. L. Ö., » , till d:o 4: —
1820. 4 Moseb. 9: 23, till R. Anderssons underhåll 500: —
1821. »Sparbössemedel, Tofteryd» 10: —
1822. O. Ö. gm I. A., Norrköping 10: —
1823. G. S., Lidköping 14: 91
1826. »Tackoffer», till missionärernas utresor 100: —
1827. E. A., Norrköping 50: —
1832. E. & E. E., Mariestad, till missionärsparet Carléns utresa till Kina 50: —
1833. Husaby och Självums mfg, resebidrag 15: —
1834. Föreningen K. K., Väuersborg 200: —
1835. Koll. i Gravsjö missionshus 8/11 25: 61
1836. S., Sandhem, gm H. C. 10: —
1837. »Onämnda Vänner» 5: 39
1839. M. Ö., Stocksund, till missionärernas utresor 75: —
1841. Kinceruas Vänner, Värnamo 400: —
1842. Kinagruppen inom Gbgs K. F. U. K., till Lisa Gustafssons underhåll 600: —
1843. Koll. vid möte i Örebro, gm S. J. 219: 51
1844. Gåvor vid missionsaftou i Örebro, gm d:o 45: 50
1845. S. J., Örebro, resebidrag 20: —
1846. Koll. i Mossby, gm C. E., Kumla 15: 59
1847. D:o i Vesta, gm V. L., Hjortsberga 22: 56
1848. D:o i Åbytorp, gm O. L., Kumla 8: 63
1849. Kumla mfg 150: —
1850. Koll. i Hörsta, gm J. J., Kumla 10: —
1851. I. A., Nerikes-Täby 5: —
1852. Koll. i Nalavi, gm G. A. V., Kräklinge 7: 80
1853. D:o i Folkavi, gm L. J. 6: 45
1854. D:o i Täby, gm O. A., Nerikes-Täby 10: 29
1859. L. R., Filipstad, rab. å Böcker 2: 18
1860. Koll. vid möte i Mossvik, gm E. J. 15: 86
1861. Från barnen i Gransängs skola, gm E. J. 10: —
1863. »Obs! Sparade tobaksslantar m. m.» 30: —
1864. »Mal. 3: 10» 8: 62
1865. V. & C. E., Kumla 200: —
1867. »Till Svenska Missionen i Kina, från en 85-äring» 5: —
1868. K. W., Lidingö 50: —
1871. Koll. i Tibro, till syskonen Carléns utresa, gm W. G. 141: 71
1872. Tibro mfg till d:o, gm d:o 30: —
1873. »Tacksamma konfirmander, en blomma på kyrkoh. Kjörlings grav» 10: —
1874. K. L., Sandbyhov, »offerkuvert» 10: —
1875. A. P., Norrköping, d:o 3: —
1879. J. N., Kramfors 2: 33
1880. »Onämnd» 250: —
1881. E. H., Sthlm 300: —
1882. Tenhultskretsen av Rogberga Kristl. Ungd.-förening, gm L. J. 100: —
1883. »Missionsvän» 100: —
1884. Myresjö Östra mfg 100: —
1885. Missionsbidrag från Naglarp, till M. Lindéns och J. Hultqvists underhåll 100: —
1886. Kåge Barnsyfören., till E. Sjöströms underhåll 100: —
1887. »Överskott på sålda böcker, samt bidrag» 9: 41
1888. J. S., Karlskrona, överskott 1: 12
1889. Kinakretsen, Gbg, till Elna Gunnardos underhåll 135: —
1890. K. F. U. M:s missionskrets, Gbg 70: —
1891. J. D., Sthlm 40: —
1892. H. Ö., Sundbyberg, »grundplåt till utresan» 10: —
1893. »Pappa och E:s försäljn., Ps. 146: 10» 187: 75
1897. »Ett löfte av H.» gm I. A., Norrköping 12: —
1898. M. K., Rabatt och överskott på sålda böcker 8: —
1900. E. J. N., Brändön 3: 58
1901. Torsås kyrkl. missionssyföreniug 100: —
1908. Koll. i Osby, gm O. 25: —
1909. D:o i Betel, Malmö, gm E. T. 110: —
1910. D:o i Immanuelskyrkan, Malmö, gm H. N. N. 212: 22
1911. D:o i Valleberga, gm H. S., Hedvigsdal 57: —
1912. D:o i Ystad, gm N. R. 47: —
1913. D:o i Betania, Lund, gm D. H. 113: 28
1914. D:o i Hörby, gm F. B. 47: 40
1915. D:o i Kvidinge, gm J. D. S. 65: —
1916. J. D. S., Kvidinge 50: —
1917. D:o d:o, resebidrag 10: —
1918. Koll. i Åsarp, gm J. J. 50: 19
1919. D:o i Rå, gm R. R., Hälsingborg 49: 20
1920. D:o i Hälsingborg, gm J. P. 154: 17
1921. D:o i Skälderviken, gm M. P. 12: 42
1922. D:o i Klippan, gm A. B. 77: 09
1923. D:o i Onnestad, gm Y. M. 72: 72
1924. M. & O. A. J., Norrköping 35: —
1926. »För sålda ringar efter fru G.» 20: —
1927. C. B. J—N, Motala 10: —
1928. H. B., Hova, överskott på böcker 2: 15
1929. A. E., Laxå 17: 33
1930. M. L. L., Tyringe 100: —
1931. Koll. vd E. S., möte i Stämingsgården, gm A. B., Skellefteå 31: 09
1932. J. G. V., Ursviken, sparb.-medel, gm d:o 12: 22
1933. A. L., Skellefteå, offerkuvert, gm d:o 10: —
1934. »Till min väns minne den 19/11» gm d:o 20: —
1935. Simtuna syförening 200: —
1936. Koll. i Råbult, Fryele 40: —
1937. Mfg i Fryele 5: —
1938. Koll. i Värnamo 50: —
1939. Vid sparb.-tömning i Fredriksdal 81: —
1940. »En gammal missionsvän i Skärstad» 50: —
1941. Koll. i Ölmstad 22: —
1942. Ulriksdals mfg 20: —
1943. Blommor på C. A. Anderssons grav 16: 50
1944. »K. J.» 25: —
1945. Ulriksdals mfg, resebidrag 10: —
1946. Koll. i Ekekull 7: 20
1947. Mfg i Rösa 10: —
1951. Ungd.-fören. i Rösa 10: —

1952. Koll. i Hvetlanda 40: —
1953. E. A. Hvetlanda, resebidrag 10: —
1954. Koll. i Björkö 10:25
1955. A. K., Norrköping, ur sparbössan 8: —
1956. E. J., Björköby, »i stället för blommor på pappas grav årsdagen 1923» 5: —
1957. A. J., d:o, »ett tackoffer till Herren» 5: —
1958. M. K., d:o, »ett litet tackoffer», att lika fördelas till J. Hultqvists och M. Lindéns underhåll 30: —
1959. »Ruth, Mariestad, ett tack till Gud för hans bevarande nåd mot olycka» 5: —
1960. Hännaryds mfg 35: —
1961. Eknäs syfören., Loverslund 75: —
1962. »Mangelpengar från Böckersboda» 8: 75
1963. C. V. C., Leksberg 10: —
1964. »Från några vänner vid Flisby kyrka» 33: —
1966. Östra och Vestra Arbetsfören., Jpg. 200: —
1967. »Missionskaffe å missionshuset i Finsta, gm I. M. & G. J. 42: —
1968. Hävryds mfg 40: —
1969. Koll. vid bönestund i Grebo 27/11 15: —
1970. Tofteryds mfg 200: —
1971. G. G., Nässjö 55: —
1972. »A. R.», till I. Böllings uönderh. 25: —
1973. K E. B., Gbg., överbet. å böcker 2: 72

Kr. 11561: 10

Särskilda ändamål.

1757. Visby Femöresfören. till H. Linder för evangelisationsarb. 32: 75
1761. A. G. »till minne av en hemgången syster», till M. Ringbergs verks. 25: —
1766. S. J., Skövde, till hyra i Iongloh 50: —
1767. O. L., Falköping, till verks. i Juicheng 5: —
1768. H. J., Sthlm, för missionär M. Ringberg, att anv. i verks. efter gottf. 50: —
1783. A. E. till M. Pettersson, att anv. efter gottf. 10: —
1784. L. S., Bersebo, till barnh. i Sinan 40: —
1794. D. M., Sthlm, »vid minnet av den 23 okt., till Kvinnoskolorna i Kina 10: —
1795. J. R., Frösön, till julgåvor i Barnh. i Sinan 25: —
1803. Kinne-Kleva och Kjestads Kristl. mfg i stället föra kruns på M. Svensons grav till Maria Pettersons barnhem 16: 40
1804. Syfören. i Ljungby, till I. Ackzell för barn- och kvinnoarbetet 76: —
1805. E. O. U., Sthlm, till den inf. evangelistverksamh. i Kina 40: —
1815. K. S. Huskvarna, för evangelists underh. i Hoyang 200: —
1824. I. A., Norrköping, till M. Pettersson, att anv. efter gottf. 15: —
1825. D:o till A. Eriksson för d:o 15: —
1828. Hednavännernas Allians, för deras tre evangelisters underh. 300: —
1829. Koll. i Lidköping vid Carléns avskedsmöte, till reparationer i Juicheng, gm A. H. 170: —
1830. Binnis och Alices sparbössa, Husaby, till Carléns, att anv. efter gottf. 28: 75
1831. Onämnd, Blomberg, till d:o 10: —
1838. Vänner i Husaby, till Maria Pettersson på 50-årsdagen, gm S. H. 15: —
1840. Emigrantmissionen, Gbg, till C. J. Bergqvist, att anv. efter gottf. i arbetet, gm E. G. 100: —
1855. M. P., Kumla, till Barnh. i Sinan 100: —
1856. A. H., till Hugo Linder, att anv. i verks. efter gottf., gm K. M., Jpg 200: —
1857. A. H., Linköping, till Frida Prytz, att anv. enl. överenskom. 20: —
1858. Ungd. fören. »Betania», Huskvarna, till Hugo Linder, att anv. efter gottf. 25: —
1859. S. S., Kiel, för en skollärares underh. i Miencihh. 137: 50
1866. V. och C. E., Kumla, till V. Wester, att anv. i verks. 50: —
1869. L. v. A., Kimstad, till Barnhemmet i Sinan 10: —
1870. Koll. i Fagersanna, till reparationer i Juicheng, gm C. M. L. 19: 70
1876. Från offerdag i Väsby Kr. Ungd.-fören., till verksamh. i Pucheng 25: —
1877. Syfören. i N. Skärstad, till evangelist »Gyllenstjärnas» i Miencihh underh. 100: —
1878. Söndagsskolbarnen i N. Skärstad, bidrag till underh. för den skolgosse de underb. 54: —
1894. P. E. W., Djursholm, för evang. Sung Hsi-lien 50: —
1895. M. H., Björnö, till Barnh. i Sinan 10: —
1896. S. S., Kristinehamn, till M. Björklund, för arbetet i Ishih distrikt 50: —
1899. »Ingeborgs vänner», Katrineholm, till I. Ackzell, att anv. i verks. efter gottf. 10: —
1902. Syfören. N:o 1, sthlm, till bibelkvinnas underh. i Honanfu 75: —
1903. A. O. S., Strängnäs, till lindrande av nöd i Kina 30: —
1904. I. L., Malmö, till evang. Y Yung-fuh's i Chingtow underh. 50: —
1905. M. L., Malmö, till d:o 10: —
1906. M. O., till Barnh. i Siuan, gm J. S., Malmö 25: —
1907. I. S., till Barnh. i Sinan, gm A. G., Malmö 25: —
1925. »Solglimten», Duvbo, till Barnh. i Sinan 900: —
1948. V. A., Eknässjön, till barnen på Sv. Skolan på Kikungshan 11: —
1949. M. J., Björköby, »samlade ettöringar 1: —, från mitt lilla potatisland 14: —», till Barnh. i Sinan 15: —
1950. E. J., d:o, till d:o 5: —
1965. R. J., till Svenssons för verks. i Tungkwan 25: —
1974. Sparb.-medel från Syfören. i Sättra, Adelsö, till Barnh. i Sinan 90: 15

Kr. 3356: 25

Allmänna missionsmedel	**11,561: 10**
Särskilda ändamål	**3,356: 25**
Summa under nov. månad 1923 kronor	**14,917: 35**

Med varmt tack till varje givare!

»Tjänen Herren med glädje, kommen inför hans ansikte med fröjderop.» Ps. 100: 2.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 44 59. Norr 224 73.

INNEHÅLL:

I. M. Se, brudgummen kommer! Se din konung kommer. — När jag stiger upp från bönen. — Tacksägelse- och böneämnen. — Fredrika Hallin 80 år. — Från redaktion och expedition. — Från missionärerna. — Det kristna nationella missionsrådet i Kina. — Insänd litteratur. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1923.

N:r 19. ÅRG. 28. 20 DEC. 1923. PREN.-PRIS 2: 25.

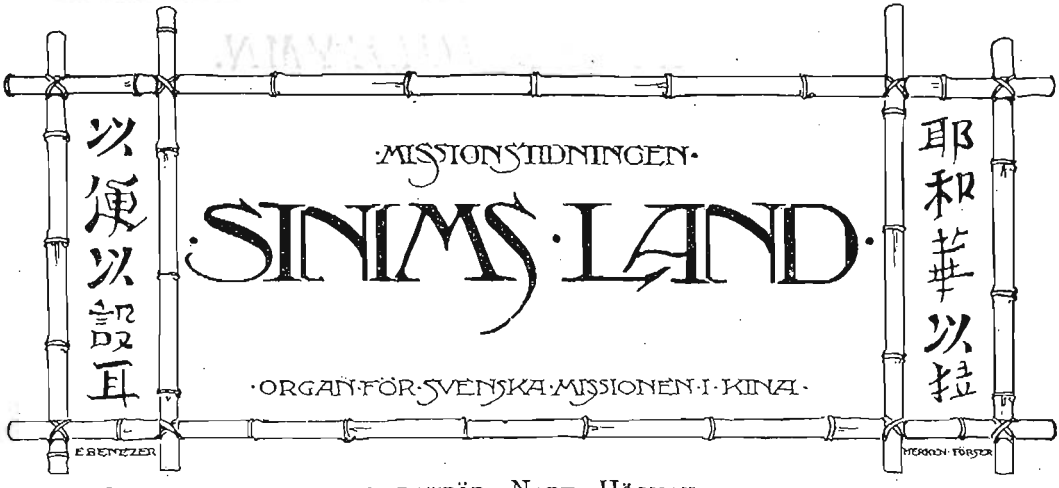

REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

»Varen icke förskräckta. Se, jag bådar eder en stor glädje, som skall vederfaras allt folket.»

EN GAMMAL JULHYMN.

(Efter medeltida latinsk original samt svensk sextonhundratalstradition.)

Alla kristna fröjde sig,
jubel må klinga,
halleluja!
Kungars kung, Guds högste son,
vilar nu ringa
bland stallets strån.

Omkväde efter 1, 4, 5 och 6:
Kristus är födder uti Betlehem,
han lät sin kärlek skina,
återlöste oss Gudi igen
med sinom död och pina.

Hit till sorgers låga dal
kom han ned från himlens sal,
mänska vorden.
Som en sol så klar och ren
sprider han sin kärleks sken
över jorden.

Denna kärleks klara bloss
till Gud Fader visar oss
rätta leden.
Natt är ändad, dag har grytt,
mörkret är i ljus förbytt,
öppnat Eden.

Under utan gräns och mått:
livets hövding dela fått
våra öden.
Här är både Gud och man,
som oss arma hjälpa kan
ifrån döden.

(Omkvädet.)
Fridens furste, Hjälte blid,
hög och härlig, stark i strid,
såg profeten fordom tid
långt i fjärran.
Vad han siat har nu skett,
Gud har oss sin nåd betett,
väg till frälsning oss berett
genom Herran.

Glöm din otro, Juda släkt,
ty Messias' dag har bräckt.
Kom i helig hyllningsdräkt!
Se här är den rätte man,
som din glans upprätta kan.
All din brist och skada botar han.

OSCAR MANNSTRÖM.

»MÄSTAREN ÄR HÄR OCH KALLAR DIG TILL SIG.»

Joh. Ev. 11: 28.

Av LARS HÄGGSTRÖM.

Julen är kommen med frälsning för hjärtan, som bida,
Julen, med barnet i krubban, till själar, som lida,
Kommer från Gud,
bringar dem kärlekens bud,
Æran är Herrens i höjden.

Mästaren är här. I afton ringa klockorna in julen. Och varje gång, dörrarna till denna stora högtid därvid öppna sig, kommer detta bud till oss: Mästaren är här.

Huru väl Maria i Betanien behövde få höra denna hälsning! Sorgen hade kommit på besök, gripit störande in i syskonens liv. Och mörkt var det i Marias hjärta, där hon satt ensam i det öde hemmet. Hon hade hoppats och väntat, att Herren skulle komma och hjälpa. Och nu såg det ut som hade han icke vännens omsorg om dem, eller hade han alldeles förgätit dem. Men Herren glömmer oss icke, ty han är trofast — även om han synes dröja. Så kommer helt oväntat hennes syster Marta med detta bud till henne: Mästaren är här.

Han brukar komma, då det mörknar omkring oss, och det kanske är mörkt inom oss. Detta visar, att han bryr sig om oss. Det heter hos profeten om tiden, då han skulle komma i världen: »Se, mörker övertäcker jorden och töcken folken.» Den fromma sägnen vet berätta, att då Guds son skulle komma, hade ett så djupt mörker sänkt sig över världen ända upp till Kapitolium i Rom, dit kejsar Augustus kommit för att offra, att ingen kunde se en hand framför sig och så stilla, att hela naturen tycktes sova; men så med ens begynte en klar stjärna lysa långt borta i öster, som väckte till liv hela skapelsen och lyste över all världen. Och herdarna, som sovo bland sina hjordar på fälten utanför Betlehem, vaknade vid himlaljus och änglasång, stodo upp och gingo till bergstaden, där de funno barnet, som låg i krubban.

Frälsaren hade kommit. Gud ville skaffa en frälsare åt världen; och det är julens budskap: Mästaren är här. Det kommer år efter år; och vi behöva så väl få höra det åter och åter. Jul! Hur ljuvligt klingar icke detta lilla ord just nu! Det är såsom ett ljus i natten. Du kanhända fruktat litet för att fira jul i år? Det är så mörkt utomkring, att det har mörknat också inom dig. Men Gud vare tack ändå för julen, som kommer till oss mitt i mörkret och lyser som en strålande stjärna över världen! Det är ingen högtid lik julen. Den bär glädjebud till både barn och åldring. Aldrig är hemmet så inbjudande ljust som i juletid. Hur gärna barn och kära då komma dit! Och aldrig lyser med ett sådant liv oss till mötes det gamla julevangeliet: »Se, jag bådar eder stor glädje, som skall vederfaras allt folket, ty i dag är eder född i Davids stad Frälsaren, som är Kristus, Herren.»

Käre vän, när du nu går att fira jul och i afton samlar de dina till högtid, kom då i håg julens stora under —

Jesus, och glöm för all del icke: Mästaren är här! Det är ju möjligt att hos någon av oss döden kommit till hemmet och att sorgen kastat sin djupa skugga över livet där. Eller det skulle kunna vara så, att någon av oss håller på att genomleva en lidandes- och nödtid, som är såsom en mörk dal? Eller du går att fira den ensammes jul? Denna julhälsning vill då bära till dig samma glädjebud som Marta till Maria: Mästaren är här. Kanske någon av oss aldrig skickat bud till honom, eller han har i ditt liv nu en tid varit såsom borta, eller du har kallat och bedit, och han har dröjt att komma? Men nu är han här, för att det hos dig och mig skall bli såsom vid den första julen.

Han kallar dig till sig. Så ringa julens klockor, och så bådar julevangeliet. Det är Guds klara ord. Det är tillika visst och sant, att om det icke i denna julhelg får lysa oss till Frälsarens krubba, så få vi ingen riktig jul, ty till julen hör först och sist Jesusbarnet.

Det var, när herdarna lyssnade till änglabudskapet och gingo fram till Betlehem för att se det som hade skett, som det blev jul i deras liv, så att de gingo tillbaka till vardagslivet, prisande och lovande Gud. Och det var, när Maria följde det bud, hon fått, hon släppte sina självgjorda och själviska tankar om vad Gud kan göra, och så kom det ljus och tröst in i hennes hjärta och liv.

Kom ihåg, han kallar dig till sig. Men vad vill han då nu i jul? Å, han vill detsamma, som då han sade: »Kommen till mig, I alle, som arbeten och ären betungade, så skall jag giva eder ro. Tagen på eder mitt ok och lären av mig, ty jag är saktmodig och ödmjuk i hjärtat, så skolen I finna ro för edra själar.» Det är en julgåva utan like — ro för våra själar! Vad är det månne, som är så genomgående i våra dagars liv, där det annars är icke alltigenom ett ytligt världsliv i mammons tillbedjan? Det är ångest och oro. Men nu kommer han på besök, som Gud i förbarmande sänder till världen, för att han skulle hjälpa oss. Och han kallar till sig — alla arbetande och betungade.

Det kan till äventyrs vara oro för livet, som ligger bakom. Vi ha icke levat det, som ett människoliv skall levas. Guds heliga ord lyser på fel och brister och i synnerhet över försummelser, emedan vi icke bedit, trott och levat i verklig sanningsgemenskap med vår Gud. Men det lyser oss, Gud vare lov, också till honom, som är — Gud med oss, för att det där nu i jul skall bli uppgörelse och vi så få själaro hos honom, som förlåter alla synder och helar alla brister. Eller det kan vara oro för livet just nu med dess sorg och lidande, bekymmer och oro för mångahanda. Men mästaren, som är här, kallar oss till sig, och han förmår giva vårt hjärta ro. Det var en djupt lidande man, som på julafton sade till en vän, som kom på besök: Förr hade jag, då denna högtid ingick, så många glädjeämnen. Nu vila alla de mina i sina gravar; och nu har jag bara en glädje kvar. Men den är så förunderligt stor, att, fastän jag ligger här i plågor, är jag så glad, som jag till-

förene under någon julhelg aldrig har varit. Ära vare Gud!»

Det kan vara oro, för att du så litet förmår. Du tycker med skäl, att din kristendom är såsom den lame, som blev buren till Jesus och som låg där, utan att kunna röra en lem. Men kommer du ihåg, hur Jesus hjälpte honom att stå upp och gå hem? Han kan hjälpa; han giver den trötte kraft och den maktlöse styrka nog. Det är honom vi behöva i denna tid av maktlös, modlös kristendom.

Det var en tjänande syster, som över sin säng vid ringapparaten hade detta Herrens ord. Var gång klockan kallade henne, då hon vilade trött av dagens arbete, föll hennes blick på skriftordet: »Mästaren är här och kallar dig till sig.» Och så fick hon kraft att stå upp och tjäna Herren i hans sjuka och svaga.

Det kan vara oro för framtiden, som nu i jul stänger ute all julglädje? Den tid, vi leva i, ser ju så mörk och hotande ut som aldrig tillförene. Men är icke Jesusbarnet — Gud med oss? Böra vi då icke slå oss till ro hos julens Jesus och försöka stava på herdepsalmens ord: »Om jag ock vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig.» Vi kanske då skola få göra till vår apostelns erfarenhet: »Vi överflöda av glädje i allt vårt betryck.»

Kanske tanken går ända bortom detta jordelivets oro? Och vad sedan? Det var nog bland annat detta, som innerst oroade den gamle Simeon i Jerusalem, då han gick upp i templet, dit Jesusbarnet genom Andens tillskyndelse kallat honom till sig. Men hos barnet fann all hans tvivlande undran ro. Och när han höll det i sina armar, så kunde han lova Gud och säga: »Herre, nu låter du din tjänare fara hädan i frid, efter ditt ord, ty mina ögon hava sett din frälsning.» Alltnog — det är vila denna jul vill bereda oss. Det är icke blott vila från de många bestyren, som höra ihop med julen; utan det är ro i fråga om allt, som du går och funderar på, vila för din tro, vila för ditt hopp — vila för din själ — hos Jesus.

För att den julhögtid, som vi nu gå att fira, skall bliva såsom ett viloställe på vägen för hela vår människa, för att det skall bli barnets bön och barnets tro och barnets jul, kallar det märkliga Jesusbarnet dig till sig. »Din Frälsare det är, som på ditt hjärta klappar.» Han kommer och vill skänka lite julglädje åt oss och våra barn, då vi möta honom i hemmet och i församlingen, och giva oss nåd till hjälp i rätt tid.

Låtom oss då fira jul med honom! — Han kallar dig till sig.

All jordens tröst han bliva skall
och ljus och hjälp för världen all
Han är den rätta Frälserman.
Säll den på honom trösta kan.

Amen.

(Ur ett av framlidne komminister L. Häggströms julbrev.)

ETT JULMINNE.

Julkvällen 1916 var det stor barnfest på missionsstationen i Chiehchow. Vem som helst fick komma och kapellet blev fullproppat av småttingar jämte deras pappor och mammor, de flesta avgudadyrkare. Julgranen strålade i all sin glans, en skön syn för dessa vänner, som även i yttre måtto bo i »mörka lande». Deras hem ha nämligen en mycket sparsam belysning. Den åstadkommes vanligen på så sätt att en bomullstått tvinnas mellan fingrarna till en veke, som nedlägges i en liten skål med rovolja och påtändes.

Nu äro alla samlade och på givet tecken stämma våra skolgossar upp den härliga julsången: »Ting a tien shï chang kao sheng» = Lyss! Änglarna sjunga med hög röst.

Man lyssnar, *lyssnar intensivt*, många med undran, kanske några t. o. m. med bävan. När sedan bönen stiger upp till den ende sanne Guden — ja, hur gärna skulle jag inte då vilja veta vad som rör sig innerst i hjärtana. Så läses bibeln, *livets ord*, och Jesus, Guds outsägliga gåva, vars födelse vi fira, bjudes åt envar. Små julberättelser omväxla sedan med sång och även sinnebildliga förklaringar angående julträdet givas till undervisning och hjälp.

Plötsligt stiger en främmande ung man upp och begär att få säga några ord. Med stort allvar och frimodighet bekänner han sin tro på Jesus, världens Frälsare och uppmanar de övriga att också tro på Honom. O, vilka ögonblick! Vilken helig julglädje! Vi kunde knappast tro för *glädjes* skull, det kom ju så oförmodat.

Chiehchow gamla missionsstation.

Stunden för barnens undfägnad, en för dem synnerligen viktig del av programmet, var emellertid kommen. Å, hur de små svarta ögonen tindrade av glad förväntan! Somliga började genast mumsa på sina kakor, nötter och karameller, andra knöto varsamt in skatterna i en medhavd duk.

Sedan vi offrat åt Herren tacksägelsens offer och festen avslutats samlades vi med

djupaste intresse kring vår nytillkomne broder i Herren. Vi ville naturligtvis höra hur den stora förändringen tillgått.

Tih Hsi-hsien, så var hans namn, handelsbiträde i en större manufakturaffär i staden, hade under den stora vårmarknaden stått utanför tälten och lyssnat till evangelii budskap. Av fruktan för kamraters hån vågade han ej gå in. Han lyckades dock köpa en bibel och läste den i hemlighet. Som en tillfällig och till synes likgiltig åskådare — i själva verket en törstande själ — besökte han våra gudstjänster så ofta han kunde och kom slutligen till en levande tro på Kristus. Och nu hade han avlagt en god och ärlig bekännelse inför många vittnen. Följden av detta steg blev förföljelse och förakt. Men *Tih* ville hellre lida försmädelse med Guds folk än till en tid hava lust i synden. Han såg efter den slutliga lönen.

Omkring en månad efter jul blev han av sin chef uppmanad att välja mellan att följa Jesus och utlänningarna (missionärerna) och sin plats. *Tih* valde *Jesus* och blev avskedad. Detta var ett hårt slag. Nu begav han sig till föräldrahemmet, omkring 2 svenska mil avlägset från Chiehchow, men ej så långt från vår nyöppnade utstation *Chingteo*. Fadern blev mycket uppbragt över vad som hänt och ålade sonen vid strängt straff att aldrig mer besöka de kristnas sammankomster. Då han likväl gick dit fick han uppbära hugg och slag, men led tåligt. Hans eget husfolk voro hans fiender.

Vid stormötet d. 6 maj 1917 blev Tih tillika med två andra män döpt i den treenige Gudens namn. Sedermera sände vi honom till Kina Inland Missionens bibelinstitut i *Hongtong*, där han genomgick den tvåårige kursen. Vid dess slut blev han evangelist på vår station i *Chiehchow* och står ännu kvar på denna post. Han ägnar sig i synnerhet åt tältmissionen. Viljen I nu, likt *Aron* och *Hur* fordomdags, stödja hans armar i striden, att han må vinna stora segrar för vår Konung, Herren Jesus? Vem vill?

»Det folk, som vandrar i mörkret, skall se ett stort ljus; över dem som bo i dödsskuggans land skall det skina klart.» Jes. 9: 2.

Hilma Tjäder.

MED GENERAL FENG UNDER VÅREN.

I maj mötte jag på Kikung general Fengs — låt oss säga — fältpredikant. Dr Goforth är som livligheten själv. Han kom direkt från general Fengs armé i Peking. Ända sedan december hade han oavbrutet verkat som »den kristna arméns» andlige ledare.

Dr Goforth är fylld av entusiasm och berättar oförtrutet om generalen, hans officerare och soldater.

I general Fengs läger råder en rastlös andlig verksamhet. Kl. 7 på morgonen börjas möten och bibelstudiekurser, som ock fortgå söndag och vardag under snart sagt alla tider av dagen. Bibelklasser höra till utbildningen i denna till 30,000 man uppgående armé. Och detta i ett hednaland på initiativ av en infödd.

Den ena bibelklassen avlöser den andra. Än samlas de högre officerarna — från majoren och uppåt. Än består åhörarskaran av idel löjtnanter. Nästan alla general Fengs officerare äro troende. Men mest arbetas det bland soldaterna. 9,000 av dem äro döpta kristna. Tusentals äro sökare.

Juldagen talade dr Goforth inför en publik på 10,000 soldater. Flera av stabsofficerarna äro ytterst varmhjärtade, brinnande kristna. Ett par av dem uttryckte för dr G. sin önskan att helst resa omkring som evangelister.

Men general F. har också tänkt på sina officerare. Hemmöten hållas av fru Goforth för officersfruarna och deras döttrar. Bland dessa kvinnor bedrives en för kinesiska förhållanden sällsynt verksam-

General Feng i kretsen av missionärer och infödda arbetare.

het. Dessa annars så egoistiska och arbetsskygga damer samlas nämligen ofta till syförening för — soldaterna.

Kristi kärlek tvingar.

Vid det kinesiska nyåret i februari var general Fengs läger vittne till en i Kinas missionshistoria enastående tilldragelse. Ej mindre än 3,400 män och 30 kvinnor blevo döpta.

General Feng.

General Fengs *personlighet* hör till de mera ovanliga. En dag kommo ett par officerare in i generalens arbetsrum. Till deras stora förundran funno de honom i färd med att sopa golvet. På deras häpna frågor, svarar han, att han måste visa hur sopning skulle gå till, då mannen i fråga ej förstod att utföra arbetet till belåtenhet. De besökande förebrå generalen. Han nedsätter ju härmed sin värdighet. Och så citera de klassikerna. Generalen svarar: »Jag trodde vi alla voro kristna och bröder», och ber dem slå upp ett bibelställe. Och de läsa Jesu ord: »Var och en som upphöjer sig, skall varda förnedrad, men den som förnedrar sig skall varda upphöjd.»

*

Jag kan ej avsluta denna skildring här utan några ord om general Fengs ställning just nu. Vi känna alla till hans snabba karriär. Från att ha varit relativt okänd utnämndes han för ett par år sedan till general i Shensi. I fjol förflyttades han till Honan, rövareprovinsen, för att under hösten utnämnas till chef för garnisonen i Peking, dit han förflyttat sina egna trupper.

I huvudstaden har general Feng nu stort inflytande. F. n. äger republiken Kina varken president eller regering.[1] Parlamentet är skingrat. Vore ej general

[1] Skildringen åsyftar förhållandena sistlidne vår. Nu är president vald. *Red.*

Fengs pålitliga soldater i Peking, skulle staden med all säkerhet vara ett rov för allsköns omvälvningar. General Fengs namn nämnes dagligen i landets press samman med samlingen för ny konstitution och presidentval. Mycken förväntan spörjes kring general Fengs namn — men ock mycken kritik.

För ett par veckor sedan samlades på K. F. U. M. i Tientsin några unga kristna, som hade en annan politisk åskådning än generalen. Där beslöts, att general Feng skulle uteslutas ur den kristna församlingen. Att politiska bevekelsegrunder lågo

D:r Goforth — general Fengs fältpredikant.

till grund härför är tydligt. Men generalen är dock en bemärkt representant för Guds rike på jorden. Det är därför vår ofrånkomliga plikt att kraftigt understödja honom i bön.

Han står nu dagligen inför allvarstyngda avgöranden med många frestande lockelser till egen vinning. I denna tid av laglöshet och penningbegär, då soldater äro rövare och rövarna förklädda soldater, följer hela Kina med spänning »den kristna arméns» och »den kristne generalens» varje rörelse.

Låt oss tacka Gud för general Feng, men må vi ej glömma att hålla böneringen tätt sluten kring honom!

Morris Bergling.

Från barnhemsarbetet i Sinanhsien.

I n:r 16 av Sinims Land meddelades, att fröken Maria Pettersson ingått i 50-åringarnas rad. Vår systers arbete är nu på det närmaste sammanknippat med det stora barnhem i Sinanhsien, som under hennes vård och arbete i tro och kärlek vuxit fram. Detta fröken Petterssons arbete har omfattats med kärlek på skilda håll. Ja, Gud har riktigt lagt det på somliga av sina barns hjärtan. Ute på Duvbo existerar sedan några år tillbaka en liten arbetsförening, som kallar sig »Solglimten», och vilken fått på sitt hjärta lagt att stödja barnhemmet i Sinanhsien. Denna förenings arbete har år efter år välsignats på ett allt rikare sätt. Första året gick den lilla försäljningen till 500 kr., i fjol till 700 kr. och den försäljning, som hölls i år, till 900 kr. Det är glädjande att se, huru Herren tagit sig an denna vår syster och hennes 150 små skyddslingar.

När den svåra hungersnöden rasade ute i Kina, fick detta barnhem en alldeles särskilt stor uppgift. Den kända missionären och författarinnan, mrs Rosalind Goforth,* besökte då även Sinanhsiens missionsstation. Därifrån skrev hon följande brev: »Sinanhsien är en liten missionsstation ibland västra Honans berg. Denna stations hela missionärsstab utgöres av två ensamma kvinnliga missionärer. Den äldsta av dessa, fröken Maria Pettersson från Sverige, är en av de mest märkliga missionärer i Kina. Med avseende på hennes stora självförnekelse, hennes uppoffrande kärlek till Kinas folk och enkla, barnsliga tro på Gud påminner hon mig om Mary Slessor. När hungersnödsförhållandena begynte att göra sig förnimbara, beslöt fröken P. att mottaga alla, som kommo till henne, begärde hjälp av henne och som efter omsorgsfull undersökning verkligen visade sig vara i behov av hjälp.

Snart var varje upptänkligt rum fyllt. T. o. m. i sin egen sängkammare hade fröken

---

* Förf. bl. a. till »Ädelstenar i Mästarens krona.» S. M. K:s förlag.

P. tagit in två små barn under ett år och deras kinesiska sköterska samt därjämte tvänne äldre kinesbarn. Då vände hon sig med en vädjan till mandarinen, vilken i likhet med hela den omgivande landsbygdens befolkning väl kände hennes arbete. Ett vackert område med tre stora gårdar och ett antal byggnader överläts då åt fröken P., så länge hungersnöden varade. Det dröjde inte länge, förrän även här varje vrå var fylld. Den första och största gården reserverades för gossar, den andra för äldre kvinnor och flickor och den tredje för yngre kvinnor och småbarn. Vid tiden för mitt besök fanns där uppemot 400, som erhöllo bostad och föda. Jag må här tillägga, att den mission, till vilken fröken P. hör, icke kunde bistäcka fröken P. ekonomiskt i detta arbete, enär den till det yttersta fick anstränga sina krafter för att kunna möta de ordinarie löpande utgifterna. Fröken Pettersson hade då endast att gå framåt i tro och bedja sin himmelske fader draga försorg om detta verk.

När vi gingo genom dessa gårdar och den ena berättelsen efter den andra kom till mina öron, så syntes det mig, som om varje kvinna och varje barn i denna samling hade en hel livstragedi bakom sig.

Den unga kvinnan där med en utmärglad liten baby hårt tryckt till sitt sköte hade sådana sorgfulla ögon. Och det var ej underligt, ty hennes man hade nyss blivit dödad i en strid med ett rövarband, som spred skräck bland folket allestädes. Denna kvinna kom från en familj, av vars medlemmar fyra redan hade dött hungersdöden.

Här kommer ett barn, och när vi taga bort bindeln från dess huvud, se vi många grymma sår, tysta vittnen till den fruktansvärda behandling det stackars barnet varit utsatt för. Det berättas mig, att när detta barn mottogs, var det som ett enda knippe av sönderkrossade ben, en följd av grymma slag, som gossens svåger tilldelat honom i vrede över att behöva draga försorg även om honom. Endast genom den mest omsorgsfulla vård hade barnet kunnat föras åter till livet. Ja, i sanning, allteftersom jag hörde berättelse efter berättelse förstod jag, att det var mer än den »omsorgsfullaste vård», som kunde åstadkomma sådana resultat.

Barnhemmet i Sinanhsien. Foto R. Anderson.

På en liten 12-årig flicka räknade jag över 50 sårmärken. Det var hennes blivande svärfader, som så hade sönderklöst henne med sina naglar, därför att det stackars halvsvultna barnet hade ätit mer än sin del av maten.

Vi gingo så in i ett rum, där vi funno en liten flicka på åtta år, som satt på en halmbädd. Båda fötterna voro bundna men då bandaget löstes, mötte mig en syn, som jag är alldeles oförmögen att beskriva. Fröken Pettersson själv lade om detta förband

flera gånger om dagen. Men barnet skulle för hela sitt återstående liv ha endast benstumpar att gå på som en följd av att fötterna blivit förfrusna.

Det var med en känsla av lättnad, som jag vände mig till en ung kvinna med ett lyckligt utseende, över vilkens ansikte ett drag av lycka kunde spåras. Hon hade en liten flicka i sina armar och berättade för mig, huru hennes familj hade blivit räddad.

Familjen befann sig före hungersnöden i komfortabla förhållanden. Men hungersnöden drabbade även dem hårt. När den lilla flickan var tre veckor gammal, hade nöden blivit så stor, att fadern en natt virade in henne i ett tygstycke och bar henne bort och lade henne på en dörrtrappa. Här hittades hon följande morgon nästan död och fördes till fröken Pettersson, som tog det lilla barnet in i sitt eget rum och gav det nödig vård.

När fadern återvände från sin sorgliga vandring, sade han till sin hustru: »Om vi stanna här, skola vi allesammans dö. Tag du nu våra två gossar och sök dig ett nytt hem. När hungersnöden är över, om du då önskar återvända till mig, så gör det. Men om du är lyckligare, där du befinner dig, så stanna. Jag älskar dig, men detta är det enda vi kunna göra.»

Under tårar skildes de så åt. Sedan vandrade kvinnan omkring med de två gossarna och förde dem slutligen till fröken P. och bönföll henne att taga emot dem som sina egna barn. Härtill svarade fröken P., att hon icke ville taga emot dem som sina egna barn, utan att modern skulle få behålla dem såsom sina, men att hon kunde få lämna dem i hemmet för erhållande av föda och vård, till dess skörden kom. Även modern togs emot för att taga vård om ett av de faderlösa barnen. Flera dagar senare, då den äldsta av gossarna sprang omkring och in i fröken Petters-

Lyckliga skyddslingar i barnhemmet. Foto M. Folke.

sons rum för att se, vad som fanns där, igenkände han sin lilla systers mössa. Han rusade genast fram till en bädd, där en liten baby låg övertäckt med en liten filt. Han lyfte nu upp denna och igenkände sin egen lilla syster. Med ett tjut av glädje rusade han tillbaka till gården, där hans moder var, och berättade för henne om sin upptäckt, och nu fick, alldeles som fallet var med Moses och hans moder, denna kvinna sitt barn tillbaka igen. Man uppsökte nu också familjefadern och hjälpte honom, så att han kunde komma igenom till höstskörden, så att familjen åter kunde hoppas på återförening.»

Så långt mrs Goforths brev.

Bibelkvinnor i Tungchowfu. Foto O. Svensson.

FRÅN MISSIONÄRERNA

»När man läser i bibeln blir hjärta och sinne upplyst. Eljest är det mörkt och okunnigt.»

I en av de byar, där tältet i våras var uppslaget, ha vi flera sanna sökare. 3 kvinnor voro med på stormötet i våras och visade stort intresse. När vi sedan i somras reste bort, undrade vi nog hur det skulle gå med våra nya vänner där. Herren vare lov, några hava dock varit trogna och kommit till mötena under sommaren. Kvinnorna ha ju sällan kommit, ty vägen är lång, men de manliga medlemmarna ha kommit ganska regelbundet.

Särskilt glada äro vi över en familj vid namn Li. Hela denna familj är verkligt troende. Äldste sonen arbetar hos andra så han kan inte få komma till mötena, men fadern, yngste sonen 12 år gammal och modern komma ofta. Den senare har jag i dag haft ett långt samtal med. Det var så glädjande tala med henne i andliga ting. Bl. a. sade hon: »När man läser i bibeln, så blir hjärta och sinne upplyst, eljest är det mörkt och okunnigt.» Yngste sonen har av tältpredikanterna lärt sig läsa det nya fonetiska systemet. Han kom i dag med sin mor för att köpa sig nya testamentet på denna skrift. Jag prövade honom, med att slå upp här och där och be honom läsa ett par verser. Till min stora glädje och förundran, läste han rent var som helst. — Han har ju haft så kort tid att lära på.

Hans far satt en dag och läste om Jesu lidande och död. Läste och grät. »Hoppas du bli en gudda Li», sade hans grannar, »eftersom du läser så mycket i den där boken.» »Ni förstå inte», säger han,

Gatan utanför missionsstationen i Tungchowfu. Foto O. Svensson.

»jag läser, för att få veta vad Gud gjort för mig, och vad hans vilja för mig är.»

I höst har tältet varit i en annan by, också i närheten av staden. Där ha vi även rönt uppmuntran. Flera intresserade: En gosse har kommit hit till skolan och i hans föräldrahem hållas nu möten varje söndag. Någon av bröderna från tältet går dit och predikar och en av våra troende kvinnor följer med och hjälper kvinnorna. Omkring 20 kvinnor voro samlade första söndagen och ännu flera män. Förra söndagen var det ännu mera folk. Den by tältet nu är i heter Kao-shï. Och det ser ut som att det också där skulle bli intresse. Vi hoppas få sända några systrar dit snart. Just nu är Hanna Wang jämte en bibelkvinna ute på en 2—3 dagar, för att besöka de byar där tältet var i våras. *Olga Svensson.*

Minnen och intryck från en resa i Skåne.

Av *August Berg.*

Min förra lilla reseskildring omfattade Småland och Västergötland. Ombedd att nedteckna några intryck av mina erfarenheter under tiden 5 november—5 december, då jag besökte Skåne och Blekinge och — naturligtvis! avslutade resan med ett smålandsbesök, känner jag mig nästan litet villrådig om vad jag skall säga. Man bör ju alltid framhålla såväl »de ljusa som de mörka sidorna», men för mig framstår hela denna resa och allt vad jag under densamma erfor av kärlek, förståelse och härlighet, som idel ljus, mörkret får intet rum. Från *min* sida sett.

Jag började med *Osby.* Så tidigt som kl. 5.43 f. m., medan det ännu var mörkt, var min okände värd mig till mötes. Hans snälla fru hade kaffe färdigt och sedan vi druckit detsamma gingo vi åter till vila. Nog var väl detta ett »ljust» minne! En varm missionsvän lät trycka »extrablad» om aftonens möte, trots att detsamma var annonserat i ortstidningen och så hade vi ett kinamöte i missionshuset på aftonen. Av särskilt intresse var det för mig att få besöka samskolan, där flera av de barn, som nu äro i skolan på Kikungshan fått undervisning.

Bland gamla trofasta vänner till vår mission i *Malmö* tillbringade jag sedan tre hela dagar. Jag talade en gång i Betel, en gång i Immanuelskyrkan och en e. m. tillbringades tillsammans med Kinasyföreningens medlemmar. *Hedvigsdal* och *Yslad* besöktes därnäst. I dessa trakter är S. M. K. känd av några få, men ej av så många. Fosterlandsstiftelsens lokal hade välvilligt upplåtits och var i det allra närmaste fullsatt.

Besöket i *Lund* framstår som ett ljust minne. Några varmt intresserade Kinavänner finnas där. I Fosterlandsstiftelsens lokal hölls missionsauktion, den andra i ordningen för S. M. K. och påföljande dag ett talrikt besökt möte i Betania, Missionsförbundets predikolokal. Jag har anledning tro att nya vänner för Kinamissionen där vunnos. Lund är ej detsamma som det var förr i tiden. Jag minnes för omkring femtio år sedan, då en av mina bröder, student, blev uppkallad inför kyrkorådet för att han undervisade i söndagsskola!

Hörby, Kvidinge och Åstorp, trenne betydelsefulla platser inom provinsen Skåne, fingo var sin dags besök. Jag kan endast önska att vad jag gav kunde i någon mån motsvara vad jag fick mottaga! »Jag var husvill och I gåven mig härbärge.» Evang. Fosterlandsstiftelsens stora missionshus i Åstorp var ett av de vackraste och ändamålsenligaste jag sett. Denna plats är centrum för en livlig andlig verksamhet, varför en byggnad sådan som denna här är av stor betydelse.

I *Hälsingborg* hade jag glädjen att få förnya bekantskapen med gamla vänner. De utnyttjade tiden ganska bra. Tre större och mindre möten på K. F. U. M., ett i missionshuset och ett i Råå. Kontakten mellan talare och åhörare var mycket kännbar. Vår missions ombud på platsen ådagalägger ett varmt intresse. På söndagsmorgonen fick jag tala till en klass

17—20-åringar på K. F. U. M. Visserligen voro de ej så många, men då man besinnar huru obeskrivligt viktigt och även svårt det är att få komma i beröring med de unga i denna ålder, uppskattar man tillfället och värdesätter antalet huru ringa det än kan synas vara. Som avskedsgåva från Hälsingborg medförde jag en envis snuva. Den lär vid denna tid vara platsens sedvanliga minnespresent till besökande norrifrån!

Skälderviken förefaller om vintern nog så tyst och ödsligt, men om sommaren måtte det vara en bedårande plats. Det lilla missionshuset var fullsatt och jag lade en ung vän på hjärtat att försöka anskaffa fem nya prenumeranter på S. L.

Härifrån styrdes färden till *Klippan* och *Önnestad*. Om båda platserna kan sägas detsamma. Så obeskrivligt mycken »hemvärme» kom mig till del från dem jag gästade! Plåtarna ligga kvar i minnets kammare för att exponeras en gång hemma i Kina.

I *Klippans* missionshus, i *Önnestads* folkhögskola och missionshus samlades så många lokalerna kunde rymma. Vistelsen hos rektor Melander på Önnestad var på flera sätt lärorikt. Hans personliga umgänge, förmånen att få bese en sådan stor läroanstalt och att få tala till så många, lärare, elever och »utomstående» uppskattar jag mycket högt.

Kristianstad, denna gamla anrika stad, beskärdes det mig ock att få besöka i dagarna tre. Vår värderade representant i K., som f. ö. uppsatt hela denna resetur, lät mig först möta en större samling på K. F. U. K:s lokal och sedan en delvis annan grupp i missionshuset. Att intresset var livligt det förnams lätt och med tacksamt hjärta för tillfället att frambära ett budskap från Kina reste jag så till *Karlshamn*. Här hölls mötet i kyrkan, men dessutom medverkade jag vid en kyrkans syförening i prästgården, där jag hade min bostad. Den vördnadsvärde åttiotreårige kyrkoherden, dr Tretow gjorde på mig ett gripande intryck. I all sin ödmjukhet och barnsliga gudsfruktan framstod han för mig, som en *verklig* teol. doktor!

Sedan jag så besökt *Fridlevstad* och *Spjutsbygd* i Blekinge kom jag till *Karlskrona*, en plats som jag icke förut gästat. Från Fridlevstad antecknar jag minnet av att hava stått vid den bemärkta Murbecks grav och från Spjutsbygd att mitt inne i en park, i en villa, finna ett av våra gamla nitiska, mångåriga ombud, som från Småland fört med sig kärleken och intresset för Kinamissionen. Det verkar så uppfriskande att då och då sammanträffa med personer som sitta inne med såväl person- som ortkännedom, då det rör missionen. Så var förhållandet här.

I Karlskrona hölls Kinamötet i förening med adventsgudstjänsten i Trefaldighetskyrkan, som var alldeles fullsatt. Den lär rymma ungefär åttahundra personer. Pastor W. från Karlshamn talade först om sjömansmissionen. Efter gudstjänstens slut hade mitt goda värdfolk vänligt nog inbjudit ett trettiotal intresserade till sitt hem och för dessa fick jag ännu en gång tala om vårt Kina, detta de stora möjligheternas land. Kl. blev tolv på natten innan vi skildes åt, ett då jag släckte ljuset för att åter tända det kl. sex och över Växjö begiva mig till — *Jönköping*.

Här hade jag den enastående förmånen att en afton på södra folkskolans nya, utomordentligt vackra samlingssal få tala till Svenska Folkskolans vänners, Lärarnas och Lärarinnornas missionsföreningars representanter och ett antal utomstående om missionen i Kina, särskilt skolundervisningen. Det var en enastående angenäm afton, som jag sent skall glömma. Denna samling av gudfruktiga, intelligenta, missionsintresserade lärare och lärarinnor, vad kan missionen ej vänta av dem, med sitt inflytande över andra! En annan stund var anslagen åt den gamla föreningen »Kinesernas vänner», som bildades då min hustru och jag voro unga. De hade nu sin sedvanliga offerinsamling. Allas vår vän, soldathemsföreståndaren Viktor Johansson talade för kollekten och resultatet blev mellan sex och sju hundra kronor.

Ännu några besök, ett i *Huskvarna*, ett i *Bankeryd* och ett i *Tranås* och resan var avslutad, den sista under denna min hemvistelse. Nu står en större och långvarigare för dörren. Då hjärtat av olika anledning blir oroligt, är det gott att få stilla detsamma inför orden i Ps. 56: 4: »När fruktan kommer över mig, sätter jag min förtröstan på dig.» Ett varmt tack till alla som under denna resa bevisat mig kärlek!

Vad våra vänner säga.

En av S. M. K:s äldsta ledande vänner i Stockholm skriver till oss:

»Omedelbart efter ankomsten blev No. 18 av Sinims Land läst från första till och med sista sidan, och det med största intresse. Ej minst vad beträffar »När jag stiger upp från bönen», och »Fredrika Hallin 80 år». Tack för glädje och uppbyggelse, som skänkts mig denna vilostund. Jag tänkte vid dess slut: Nog skall med Guds hjälp mitt »brevkort» i sinom tid till sitt sjutal fulltecknat återsändas till redaktionen och det kommer nog flera än mitt. Välsigne Gud rikligen för kommande år redaktörens arbete och tidningens sådd.»

*

Från en vän i Köping ha vi mottagit följande:

Jag läste för flera år sedan i »Trons vila» om Guds vagnar. Ps. 68: 18. Gud har vagnar, som endast kunna skådas med trons ögon. De se icke ut som vagnar, de se i stället ut som fiender, lidande, besökelse, nederlag, missförstånd, missräkningar, ovänlighet. De likna Juggernauts vagnar, som gå över oss och krossa oss. Men i verkligheten äro de triumfvagnar, i vilka vi få färdas till just de segerplatser, vartill våra själar hava längtat och varom vi bedit. Om vi vilja »bestiga jordens höjder», måste vi stiga upp i de vagnar, som kunna föra oss dit. 5 Mos. 32: 12—13. Då händer det oss detsamma andligen, som det hände Elia. Vi bliva förvandlade. Vi bliva icke förflyttade till himlen *över* oss, men till himlen *uti* oss upptill det himmelska i Jesus Kristus. Vägen som leder dit är också en inre. Men vagnen, som för själen på denna väg, är vanligen någon yttre svårighet, som ej synes vara till glädje utan till sorg, men som innerst är belagd med kärlek.

Missionshögtiden Trettondagen.

Trettondagen kl. 11 f. m. börjar vår missionshögtid i Betesdakyrkan, Floragat. 8, Stockholm. Efter en kort inledning få vi lyssna till missionärerna *August Berg* och *Oscar Carlén*, vilka nu stå redo att återvända till missionsfältet och följaktligen vid detta tillfälle komma att frambära sitt avskedsbudskap till de församlade missionsvännerna.

Det sedvanliga frambärandet av *sparbössor* och *offergåvor* sker i samband med förmiddagens gudstjänst.

Kl. 6 e. m. samma dag fortsätter högtiden med samkväm på Stadsmissionens lokal, Stortorget 3, då kaffe serveras och då det blir tillfälle till samvaro med de utresande och hemkomna missionärerna.

Efter samkvämet äger ett avskeds- och välkomstmöte rum i Stadsmissionens kyrksal varvid samtliga närvarande missionärer komma att tala. De utresande äro missionärerna *August* och *Augusta Berg*, *Oscar* och *Gerda Carlén*, *Ester Berg* och

Nya Begynnelser på den Gamla Grunden.
Av
Rektor J. Rinman.
Pris 50 öre, 5 ex. 25 % rabatt.

»Om I bedjen.»
Av
James H. Mac Conkey.
Pris 15 öre, 10 ex. 25 % rabatt.

Missionärskallelsen.
Av
J. Hudson Taylor.
Pris 25 öre, 5 ex. 25 % rabatt.

Henrik Tjäder. De nyss hemkomna äro missionärerna *Richard* och *Hildur Anderson.*

Vi bedja att få fästa uppmärksamheten vid, att samkvämet denna gång äger rum *före* andaktsstunden i kyrksalen. De som önska deltaga i samkvämet torde anmäla detta till S. M. K:s exp. Rikst. 44 59. A. T. Norr 224 73. Alla äro hjärtligt välkomna!

Försäljningen,

som anordnats av syföreningarna i Stockholm, lämnade det goda resultatet av kr. 3,768 eller omkring 700 kr. mera än föregående år. Ett ämne till tacksägelse!

Prenumeration.

Med detta nummer följer en prenumerationsblankett till tjänst för dem, som vilja begagna sig av den vid prenumeration å tidningen.

Samtidigt bedja vi att få påpeka, att vi naturligtvis även gärna expediera tidningen direkt från expeditionen, när så önskas.

Insänd litteratur.

Välsignelsens bärare. Av Jakob Kroeker. Bemyndigad översättning från tyskan av Fanny Ekenstierna. K. M. A:s förlag. 158 sid. Pris 2 kr.

Pastor Kroeker, som under de senaste åren varit verksam i den ryska missionen, är en man med ett budskap från Gud. Det budskap han frambär är i allra bästa mening tidsbetonat. Han är en man, det märker man, som i den nuvarande världsvåndan lidit och kämpat men som likväl behållit blicken uppåt klar. Han visar oss hurusom Gud alltid, även under de mörkaste tider, förstått att åt sig dana och utsända »välsignelsens bärare». Men pastor Kroekers budskap är ock utomordentligt rikt på en mångfald värderika vägledande andliga livssanningar som föra fram mot ett djupare andligt liv. Det är god kost i rätt tid som bjudes i denna bok. Man kan icke annat än önska, att den måtte finna väg till många hem. Förlaget har även givit boken en synnerligen tilltalande utstyrsel.

N. H—n.

God Jul. Läsning i helg och söcken. Redigerad av E. Melander. J. A. Lindblads förlag, Uppsala. 149 sid. Pris 3: 50, inb. 5: 25.

Missionstidningen

SINIMS LAND,

utkommer 1924 i sin 29: de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, redigerad av *Nath. Ilögman* under medverkan av *Erik Folke* m. fl., utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina samt missionsnotiser från när och fjärran.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90, 1 månad kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. ~~3: 25~~ pr år. 2:75

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex., men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

När mindre än 5 ex. tagas bör prenumeration ske på posten.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

I. M. Se, brudgummen kommer! Se din konung kommer. — När jag stiger upp från bönen. — Tacksägelse- och böneämnen. — Fredrika Hallin 80 år. — Från redaktion och expedition. — Från missionärerna. — Det kristna nationella missionsrådet i Kina. — Insänd litteratur. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1923.